

TOSQUIJA

revista de Vilobí d'Onyar, Salitja i Sant Dalmai

DOSSIER LA PESCA

Octubre 1993

número 26

SUMARI

REVISTA TRIMESTRAL

NÚM 26 - ANY VII - OCTUBRE 1993

Editorial	3	Poble viu	25-30
Bústia oberta	5	<i>L'esplai</i>	
Divulgació	6-9	<i>Festa Major-Salitja 93</i>	
<i>El racó del rodamón</i>		<i>Cantada havaneres</i>	
<i>Coneguem els nostres escriptors</i>		<i>Casal d'estiu</i>	
<i>Castells de Catalunya</i>		<i>La visita dels vilobinencs del Penedés</i>	
La salut, un hàbit	10-11	<i>Beats màrtirs</i>	
<i>Estar en forma</i>		<i>Concert de rock</i>	
<i>Plantes remeieres</i>		<i>Curs de gralla</i>	
Col·laboracions	12	<i>Ha estat notícia...</i>	
Des de l'escola	12	Acords d'Ajuntament	31-33
Plats i olles	13	<i>Sessions i notes informatives</i>	
<i>Bona alimentació</i>		Esports	34-36
Dossier	15-24	Entreteniments	37
<i>La pesca</i>		Paisatges a l'abast	40

Consell de redacció: Lluís Ballhlosera, Pilar Falgueras, Dolors García, Cisco Miró, Lluís Molins, Olga Moreno, Joaquim Puigvert, Mercè Rabionet, Albert Sala, Rosa Sanglas, Dora Santamaria, Lluís Simon, Glòria Vila.

Fotografies: Lluís Molins, Joaquim Puigvert, Albert Sala.

Maquetació infogràfica: Pep Caballé

Amb el suport de: Generalitat de Catalunya - Diputació de Girona - Consell Comarcal de La Selva - Ajuntament de Vilobi d'Onyar

De venda a: Ca la Rosita - l'Estanc - ca l'Emilia i ca la Joana.

Nota de redacció: Els conceptes i opinions sostinguts als articles signats que apareixen a la revista no representen, necessàriament, l'opinió d'aquesta. S'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Consell de Redacció ha de conèixer, en tot cas, la identitat de l'autor.

Impressió: Palahi Arts Gràfiques, Girona
Dipòsit Legal: GI 439/87

DESEQUILIBRIS

n la majoria de temes que hem plantejat com a dossiers hem intentat, a l'hora d'abordar-los i distribuir-nos la feina, buscar una estructura que ens ajudés a fer-los entenedors. És per això que sovint hem partit de l'esquema «abans-ara-després».

L'«abans» ens ha estat fàcil recordar-lo; era qüestió de preguntar vivències, estar atent a les explicacions de la gent gran, recordar... L'«ara» comporta buscar informació, llegir, estar atent al moment present, viure al dia... El «després» ha estat el més difícil; l'hem tocat poques vegades i sovint només l'hem somniat.

Tot plegat ha fet que tinguin raó els que ens acusen de sentimentalistes, de poc compromesos, de viure del passat.

No tot el passat ha estat millor però el que sí podem afirmar, i aquesta és la lliçó d'aquests dossiers treballats, és que el passat era més equilibrat: qui tenia tanta terra podia tenir tantes vaques i qui tenia poques vaques necessitava tantes vessanes.

Aquest equilibri es trobava en molts altres aspectes de la vida de la vila: exigències productives, lleure, treball, alimentació, convivència... Hi havia un equilibri entre el que tenien i el que necessitaven.

L'equilibri del medi feia que cada poble tingués la seva fisonomia pròpia i les seves especificitats. I les mongetes, les culleres i les cadires tenien nom propi de població.

El progrés ha desequilibrat les ofertes amb les necessitats i, en molts aspectes, les necessitats han trencat l'equilibri que hi havia.

Vilobí està marcat per decisions alienes; ens fan ser centre de comunicacions sense que afavoreixin als que hi vivim; per la seva proximitat amb Girona pot convertir-se en un poble-dormitori...

Aquesta no pot ser la singularitat del nostre poble. És un futur obligat.

Som a temps encara de definir quina fisonomia de poble volem tenir?

Podem plantejar-nos quins són els elements que han trencat aquell antic equilibri?

Podem reequilibrar el nostre poble a fi que torni a definir-se la nostra singularitat?

**Ajuntament de
Vilobí d'Onyar**

Selecciona les teves deixalles

Col.labora

Fixem-nos en la gran quantitat de matèries primeres que necessitem per elaborar els productes que consumim.

Pensem ara què en fem un cop consumits: acaben en plantes de tractament de residus o llençats incontroladament.

La comarca del Gironès genera anualment 54.000 tones de residus sòlids urbans (deixalles domèstiques), una taxa mitjana de 1,2 kg per habitant i dia. Si examinem el contingut de la bossa de deixalles veurem que la major part del que conté és aprofitable.

Per què no ho aprofitem? Ni la natura es pot permetre aquest malbaratament, ni nosaltres podem permetre'ns de continuar amb la idea que els recursos són il·limitats.

Aquesta és la filosofia del RECICLATGE; tornar a utilitzar el que ja hem fet servir. Però per rendibilitzar al màxim l'aprofitament de les deixalles cal que hi hagi un bon servei de RECOLLIDA SELECTIVA i perquè sigui efectiu cal que hi col.laborem tots.

El nostre ajuntament i el Consell Comarcal del Gironès hem posat en marxa aquest servei que ens ha de beneficiar a tots. **SELECCIONA LES TEVES DEIXALLES. COL.LABORA.**

QUÈ ÉS LA RECOLLIDA SELECTIVA?

És separar de la bossa de les deixalles aquells materials que podem tornar a aprofitar: vidre, papers i piles, en un principi. Aquests materials els hem de deixar en contenidors expressos per tal de facilitar-ne la recollida amb camions i el tractament posterior, que en diem reciclatge.

COM HI COL.LABOREM NOSALTRES?

Separant de la bossa de les deixalles el paper, el vidre i les piles i dipositant-los en els contenidors adequats, col.locats al nostre municipi. Deixant en els llocs específics, el dia que es digui, tots aquells mobles i trastos vells que volem llençar.

INSTRUCCIONS SOBRE LA RECOLLIDA SELECTIVA AL NOSTRE MUNICIPI

	QUÈ	COM
PAPER	Papers, diaris	En contenidors de color blau
CARTRÓ	Cartons plegats	En contenidors de color blau
VIDRE	Tot tipus sense cossos estrany, com metall, etc.	En contenidors de color verd
PILES	Tot tipus	En contenidors especials
TRASTOS I MOBLES VELLS	Objectes grossos, mobles, ferras, electrodomèstics	Mitjançant el camió de recollida
BATERIES	Bateries de vehicles	En el taller mecànic quan es procedeix a fer el canvi

Excursió de vuitè d'EGB

Cada any hi ha problemes amb els alumnes de vuitè d'EGB, no se sap per què, o sí se sap, però aquest no és el cas del que volem parlar en aquest escrit.

Els alumnes d'aquest any no han estat diferents als d'altres anys però els ha tocat el rebre.

Els professors no els han volgut acompanyar a l'excursió de fi de curs. Ells tenien els seus motius prou forts per prendre aquesta decisió, i per la qual cosa van informar als pares amb temps.

Els pares no es van preocupar per saber-ne els motius, però els nens sí i es van moure per no quedar-se sense excursió.

L'esforç que van fer aquest grup de vuitè va ser increïble, i no va ser en va, ja que van aconseguir que quatre monitors s'oferissin per acompanyar-los a l'excursió i es pogués fer.

Els monitors van estar d'acord, un cop es van haver assessorat i informat bé, abans de comprometre's en una responsabilitat tan gran com aquesta. Van estar recolzats per la direcció del centre, el professorat i especialment pels seus tutors. Van fer una reunió de pares juntament amb la directora, el secretari i els dos tutors.

Els monitors van fer la seva presentació, van exposar el programa que tenien previst per fer a l'excursió i per completar la reunió van fer un col·loqui de precís i preguntes per qualsevol dubte que poguessin tenir els pares, respecte a allò que els monitors havien exposat.

El resultat va ser que quinze pares van donar un vot de confiança als monitors i als seus fills.

Alguns pares van creure convenient que hi havia nens i nenes que no havien d'anar a l'excursió perquè eren

considerats molt conflictius i per tant com que els monitors no van voler excloure ningú del dret de fer l'excursió, es van formar dos grups.

La sorpresa dels monitors va ser quan es van assabentar que els nens i nenes que anaven a l'excursió de Mallorca se'ls havia considerat el grup dels **TERRORISTES**.

Aquest és el motiu pel qual els monitors estem fent aquest escrit, ja que amb tots els anys d'experiència amb nens i nenes de diferents edats **mai, mai** havíem trobat un grup tan solidari, educat i bones persones com el grup dels **TERRORISTES**.

Aquest grup no va portar cap problema, al contrari, només que sorpreses d'alegria, i el més important és que els quatre monitors acompanyants vam aprendre moltes coses positives d'ells. Realment **són un grup d'exemple**. Els monitors juntament amb els alumnes, ja que tot es feia conjuntament, van ser felicitats pel director de l'hotel on estaven, pel guarda de nits que controlava que no hi hagués cap mena d'enrenou (el qual es va fer molt amic dels nostres nois i noies), i pels empleats **del bon comportament i educació** que tenia i té tot el nostre grup.

Volem que d'això en quedi constància i donem les **gràcies** a tot el grup pel que hem après d'ells i per haver-ho passat tan bé tots plegats.

**L'EXCURSIÓ A MALLORCA HA ESTAT TOT UN ÈXIT!
TERRORISTES, NO! ÀNGELS DE LA GUARDA, SÍ!**

Els monitors responsables del grup de Mallorca, en **TONI VALL-LLOSERÀ**, en **JORDI MASÓ**, la **IOLANDA XIFRA** i la **INÈS JOU**.

TANCAMENTS D'ALUMINI P.V.C. I VIDRE PER OBRA NOVA I REHABILITACIÓ

- ✓ Finestres
- ✓ Portes
- ✓ Correderes
- ✓ Mampares de bany
- ✓ Divisions modulars, despatxos
- ✓ Tancaments i tota modalitat de decoració en alumini
- ✓ Miralls, vidres decoratius i jardineres

Pressupostos sense compromís

ALUMINI, garantia europea en anoditzats i lacats **P.V.C.**, perfils i sistemes **VEKA**, núm. 1 a Europa.

Estem al Carrer Ripoll, 30-32 (xamfrà carretera Castanyet) – Telèfon 84 13 67

SANTA COLOMA DE FARNERS (Girona)

Gràcies per la vostra atenció

El racó del rodamón

Noruega

Una de les llegendes més importants de Noruega són els follets. Aquestes criatures, que poden ser bones o dolentes, s'han convertit en part del folklore del país. Se suposa que els follets tenen un nas molt llarg, però només un ull per família. Per compensar aquesta manca de visió, alguns follets tenen fins a set caps. Si un granger noruec talla un dels caps, en sortiran tres més en el mateix lloc. La senyora follet té un nas més gran que el del seu marit. L'utilitza per a tot, des de donar voltes a la sopa fins a picar els nens. Els follets mai surten a la llum del sol. Si per casualitat tenen una aparició durant el dia, exploten i es queden petrificats com muntanyes. Per això, Noruega té tantes muntanyes, diu la llegenda.

I és que aquest país escandinau té muntanyes, fiords -valls -glaciars envaïdes per les aigües de la mar després de la fusió de les glaceres quaternàries- i salts d'aigua únics a Europa. Noruega és una sorprenent mescla de tradició i modernitat. Tant t'hi pots trobar una casa amb teulat d'herba, amb un home gran treballant al camp com joves parant el sol escoltant música americana.

Com a curiositat per als viatgers, cal dir que les autoritats del país no permeten l'entrada de gats i altres animals domèstics sense un permís del Ministeri d'Agricultura.

La millor manera per desplaçar-se pel país és mitjançant els autobusos que arriben fins els més remots i apartats pobles dels fiords. Si el que s'intenta és visitar el

LLORENS

SERVEI
RENAULT

TALLER LLORENS

Carrer Sant Narcís, 5 - Telèfon 47 30 10
17185 VILOBÍ D'ONYAR

país i no practicar esports hivernals, s'hi ha d'anar d'estiu. Per sobre del Cercle Polar Àrtic el sol brilla nit i dia des de maig fins a finals de juliol i durant aquesta època, mentre els residents intenten dormir, els turistes contemplen sorpresos el sol de mitjanit.

Per als viatgers, el més destacat del país és sens dubte el seu extraordinari paisatge. Aquella és una terra de salts d'aigua i rius, majestuoses muntanyes, glaciers formidables, illes verdes, llacs de cristall, boscos, valls amagades, penyasegats i fiords.

La capital del país, Oslo, és un cas ben curiós. Actualment té uns 350.000 habitants, però la seva

Castell de Salas

extensió podria fer pensar que n'hi ha molts més. Dins la ciutat, a més de l'element urbà pròpiament dit, hi ha també boscos i fins i tot explotacions agràries.

La capital de Noruega compensa en bellesa física la carència de distinció arquitectònica. Prop del port de la ciutat s'hi troba el seu moderníssim ajuntament i el castell d'Akershus, l'antic guardià que protegia Oslo d'una invasió des del mar.

A la península de Bygdoy -situada a l'oest de la ciutat-, s'hi troben els principals monuments: els vaixells vikings, el Museu del Fram, el Museu Marí del Kontiki i el Museu del Folklor. Al centre de la ciutat s'hi troba el Teatre Nacional, guardat per les estàtues d'Ibsen i Bjornson. Des d'una boca de metro que hi ha al costat del teatre es pot sortir a alguna de les muntanyes que envolten la ciutat.

LLUÍS SIMON.

Fruitex, S.A.

VILOBÍ D'ONYAR

Coneguem els nostres escriptors

Ferran Torrent

No és la primera vegada que aquestes planes de la revista us acosten a la novel·la policíaca. Si ho recordeu, ja hem parlat de Manuel de Pedrolo i d'Isabel-Clara Simó, dos autors catalans que han conreat aquest gènere aconseguint un gran èxit. Avui, us vull introduir en la narrativa d'un dels autors valencians actuals més popular: Ferran Torrent.

Ferran Torrent no és una Agatha Christie, ni un Conan Doyle ni un Raymon Chandler, però sí que s'ha fet un lloc en la novel·la negra catalana contemporània.

Va néixer a Sedaví l'any 1951. Va cursar estudis de dret a la Universitat de València. Ha treballat en diverses revistes i diaris del país (*El Temps*, *Papers*, *Cambio 16*, *Avui*, *Diari de Barcelona*, *Punt Diari*) en els quals explica i critica els problemes de les zones marginals de la ciutat o els afers relacionats amb la política més actual. Treballa també a *Catalunya Ràdio* on se'l coneix amb el sobrenom de «El tigre» i pertany a la Unió de Periodistes del País Valencià, a l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i al Pen Club Català.

La seva primera novel·la la va escriure conjuntament amb Josep Lluís Seguí, *"La gola del llop"* (1983); després va continuar amb *"No emprenyeu el comissari"* (1984); *"Penja els guants, Butxana"* (1985); *"Un negre amb un saxo"* (1987) que va ser portada al cinema per Francesc Bellmunt; *"Cavall i rei"* (1989); *"L'any de l'embotit"* (1992). En general, totes les seves novel·les retraten amb un gran realisme crític la societat urbana i sobretot els vicis de la societat valenciana, ara bé, sempre amb pinzellades d'un humor dur i alhora agre dolç. Cal destacar també la introducció en el llenguatge literari d'una gran quantitat d'expressions col·loquials i d'argot que relacionen aquest tipus de literatura amb la societat que la genera i alhora evidencia que el llenguatge popular també ha de formar part de la literatura.

La seva darrera novel·la, *"L'any de l'embotit"*, és una sàtira en què el món de la política, la premsa i la policia fan una cursa per demostrar qui de tots és el més cínic. Aquests tres temes formen una trama gairebé impenetrable a la qual cal afegir l'acció d'un exhibicionista dotat que fa córrer i xisclar alguna iaia, uns xoriços convençuts de fer el cop del segle... Llegiu-ne el començament i animeu-vos-hi.

MERCÈ RABIONET I RIBAS

L'any de l'embotit.

«Nemesi Fernández esperava la víctima recolzat contra la porta d'un edifici en estat ruïnós. Des d'allí podia veure l'itinerari que feia la dona. Durant dues setmanes li havia observat els mateixos costums: a les vuit del vespre entrava a l'església i n'eixia a les nou; després, una mica de xarradeta amb les amigues i enfilava cap a casa, sempre per la mateixa vorera i amb pas lent i pesat. Estava segur d'haver escollit la víctima ideal. El fet que fóra soltera, catòlica practicant, de setanta-dos anys i activista en la tasca de coordinar políticament els col·lectius de jubilats de la ciutat la situava en un punt de mira prioritari.

Nemesi havia mamprés un boicot individual contra el sistema, una estratègia de tensió escalonada: quatre atemptats d'immoralitat pública i un cinquè, el que ara es disposava a materialitzar, que tindria l'efecte d'un gran escàndol social. Va mirar el rellotge, faltaven cinc minuts per a les nou. Confiava que la dona no allargava gaire l'habitual conversa al replà de l'església. Començava a notar els efectes de la humitat, relativa per als altres però intensa per a ell, donat que, per alleugerir l'acció, anava vestit amb una gavardina a tocar els garrons, sabates, calcetins i un passamuntanyes. Sense més roba tot resultava més ràpid. Obria la gavardina, la tancava i iaia que fotia crits com una energúmena».

Castells de Catalunya

Castell de Sales

A Sales de Llierca (la Garrotxa) envoltat de muntanyes accidentades i amb les cingleres d'Entreperes de fons hi ha el misteriós castell de Sales.

El castell ja s'esmenta l'any 979 en el testament de Mir, comte de Besalú i bisbe de Girona.

La família Oriol fou, segons l'historiador Montsalvatge, el bressol dels senyors de Sales. Ja l'any 1000 essent els Oriol senyors de Sales posseïen Tortellà, Sadernes i Argelaguer. Joan Oriol es casà amb la germana de l'abat Oliba (important personatge de la història de Catalunya que féu reconstruir els monestirs de Ripoll i Cuixà i fundà el de Montserrat) i per tant també del comte de Besalú, Bernat "Tallaferro".

El 1184 Galceran de Sales va morir a la batalla de Requena lluitant contra els sarraïns.

L'any 1360 Jaume de Cornellà va vendre per 80.000 sous el castell a Ramon Malart, dinastia a la qual s'atribueix l'inici de la llegenda, ja que "males arts" era sinònim de bruixot.

Segons va recollir Joan Amades la llegenda diu que un dels cavallers que havia estat amo del castell hi va tot sovint i fa un escorcoll estrany, sobretot dalt la teulada. De vegades sembla que arrenqui teules, d'altres que mesuri blat remenant sacs plens i sotraguejant les mesures, i d'altres com si trotés amb el cavall. Mai ningú no l'ha vist però són molts els qui l'han sentit. I és conegut pel Cavaller o per la Por. El que no sabem és si només és llegenda o és història ja que l'any 1858 Joaquim Mates, notari públic, va afirmar l'existència de la Por.

De totes maneres el Cavaller o la Por es deu lamentar de veure el castell convertit en part en masoveria i malgrat estar habitat en un estat d'abandonament que li ofereix un aspecte lamentable, molt llunyà de l'edifici noble que havia estat. Una porta d'accés ens duu al clos de l'edifici; des del pati interior podem veure la torre mig esberlada; de totes maneres el pati està cobert de romagueres que fan difícil anar amunt i avall; algunes finestres d'aspecte senyorial foren modificades fa anys amb evident mal gust. A l'interior del castell hi ha una interessant sala gòtica que fa funcions de traster.

Cal dir que si algú vol passar la nit al castell, aquest té dues masmorres que potser l'ajudaran a sentir la Por.

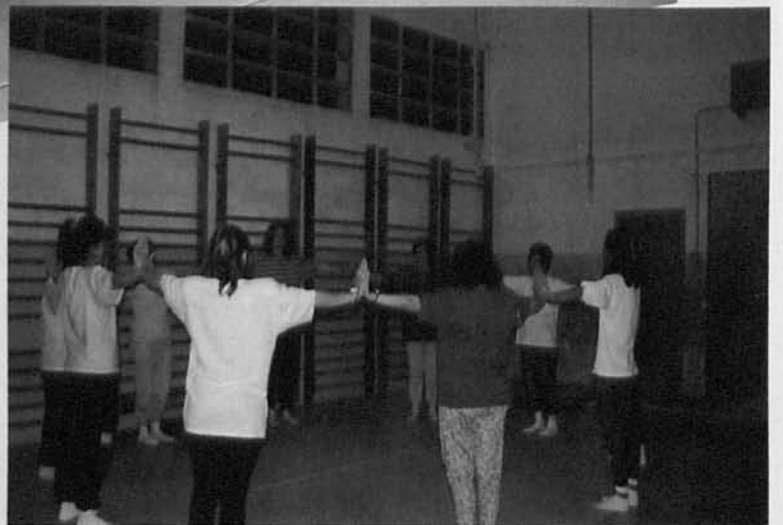
ALBERT SALA I VALLS

*Estar en forma***Gimnàstica**

Al número anterior de Tosquijsa es va anunciar quin tipus de gimnàstica fem a Vilobí. És molt difícil de definir-ho perquè no fem cap "tipus" de gimnàstica concret. Utilitzem diverses teories o mètodes de diferents professionals com: Eutonía, Mezzières, antigimnàsia, Feldenkraís, RPG, etc., i cada setmana fem una sessió de treball corporal individualitzat, és a dir, que no es tracta de copiar uns moviments perquè tothom els faci iguals i quedin macos a la vista, sinó que mitjançant l'explicació de l'exercici, cada persona l'interioritza i aprèn a conèixer el seu cos, les seves dificultats, els seus progressos, i aprèn a sentir parts del seu cos que normalment ens passen desapercebudes o bé només les sabem reconèixer quan ens fan mal.

El nostre cos és com una màquina molt perfeccionada que, perquè funcioni bé, ha d'estar tot molt ben equilibrat; quan es trenca l'equilibri del nostre cos és quan apareix la malaltia o el dolor. La responsabilitat de mantenir aquesta "màquina" nostra amb un funcionament òptim és només d'un mateix i, per poder-ho fer, és important que adquirim el màxim de coneixements sobre cada un de nosaltres.

En les sessions de treball corporal, aprenem a saber relaxar els nostres músculs, a saber reconèixer on tenim tensions acumulades al llarg del temps, a saber com col·loquem les nostres articulacions i a corregir-les si és necessari, a tenir els músculs en condicions òptimes, tant d'elasticitat com de potència, a saber utilitzar bé la nostra respiració i a saber-nos moure en harmonia amb nosaltres mateixos i amb el nostre entorn. Tot aquest aprenentatge no es pot fer en un dia, ni en un mes, ni en un any, sinó que és una feina que la podem anar aprenent i millorant sempre. Allò que és important és començar a fer-la; després sentirem que gaudim fent-la i que ens sentim més àgils i amb més ganes de progressar en aquest aprenentatge que no s'acaba mai.

DOLORS GUILLAMÍ

Farigola, anís i belladona

Plantes remeieres

Farigola,

Thymus vulgaris

Cast. Tomillo

Ús ordinari.

És una planta de la família de les Labiades. Forma una petita i robusta mata de fins uns 30 cms. d'alçària. Les fulles són petites, oposades i de color blanc o rosat. La podem trobar als matolls, en

terres baixes, calcàries, argiloses i en terrenys pedregosos de la regió mediterrània. Floreix a la primavera i es recull durant la primavera i l'estiu.

Parts utilitzades: les extremitats florides.

Components actius: essència de timol, carvacrol, fenol, pineno, borneol, linalol.

Formes d'ús: infusió, extracte, tintura, xarop, essència, pòlvores.

Propietats: antisèptica (molt emprada en Aromoteràpia), balsàmica, antiespasmòdica, carminativa, antibiòtica, digestiva, sedant, tonificant.

L'essència cura la tos convulsiva.

És molt buscada per les abelles i la seva mel té les mateixes propietats que la planta. El caldo de farigola estimula la gana i facilita la digestió. També es fa servir com a dentífric líquid.

Anís,

Pimpinella anisum

Cat. Matafaluga.

Cast. anís, matalahúva, hierba dulce.

Usar amb prudència.

Planta de la família de les Umbelíferes.

Probablement originària d'Orient. La tija és rodona i

estriada, ramificada a dalt. Les fulles són peciolades i indivisses a baix, tribulades al mig i tripinades a dalt. Forma unes umbrel·les que contenen de 7 a 15 raids. Les flors són petites, de color blanc-grogós. Floreix de juliol a setembre. Es recull a finals d'estiu.

Parts utilitzades: fulles i llavors.

Formes d'ús: infusió, tintura, decocció.

Propietats: expectorant, antiespasmòdica, carminativa (facilita l'expulsió de gasos), galactogoga (augmenta la producció de llet), digestiva i estimulante. També per a la retenció urinària.

Es fa servir molt en cuina i pastisseria. La preparació industrial de l'anís o aiguardent es fa a partir de la destil·lació de vàries llavors (*Pimpinella anisum*, *Anisum vulgare*, fonoll, etc.) amb alcohol de 50 graus. Les umbrel·les donen un fruit petit en forma d'ou, compost per dos "granets" pilosos. Això és important perquè gràcies a la seva olor es pot distingir de la "cicuta", planta molt semblant però verinosa (va ser la que va matar Sòcrates).

Belladona,

Belladonna

Cast. Belladonna

Ús restringit.

Planta de la família de les Solanàcies. És perenne. L'arrel és carnosa i surt d'un rizoma. Les fulles són ovoides, grosses i agudes. Floreix a partir del mes de març i de vegades torna a florir a la

tardor. El fruit és una baia molt grossa, de suc morat i conté diverses llavors. Abunda a l'Europa central, tot i que també n'hi ha al Pirineu.

Parts utilitzades: les fulles i les arrels.

Formes d'ús: tintura, extracte, enolit, pòlvores, supositori, coliri.

Propietats: les fulles es recol·lecten a finals de primavera i a l'estiu, les arrels al setembre. És aleshores quan conté més alcaloides del grup de l'antropina, substància que actua sobre el sistema nerviós central. Està contraindicada per als qui pateixen malalties cardíaques ja que provoca taquicàrdia, i per als qui pateixen malalties neurastèniques. És emprada en les exploracions oculars perquè provoca midriàsis (dilatació de les pupil·les), i també com a antiespasmòdic muscular.

Les monges Clarisses

Aquest any en fa 800 del naixement de Santa Clara d'Assís, fundadora de l'Ordre de les Clarisses, de les que en tenim una Fraternitat a Vilobí, i que les anomenem de manera familiar i col·loquial com "les monges". Ja fa molt temps que són a Vilobí, des de l'any 1974. Sempre han tingut un tarannà obert, a l'estil de la seva fundadora; ja se sap que tenen la seva capella oberta al públic; celebren l'aplec anual i, aquesta vegada i de manera especial, han volgut acostar-se a Vilobí celebrant la missa del centenari presidida pel senyor Bisbe a l'església parroquial de Vilobí.

Parlarem d'aquestes dues diades: l'aplec i la missa d'obertura del centenari i la inauguració de l'exposició als baixos de l'Ajuntament. L'aplec fou el 22 d'agost passat, aquest any dedicat especialment a les noies i dones que es diuen Clara, que no és pas un nom molt abundant per aquestes contrades. Al matí, va haver trobada i missa presidida pel Superior Provincial, dinar amb l'arrossada de costum i, a la tarda, audició de sardanes. Cal destacar l'assistència de molta gent de Santa Coloma, fins i tot les autoritats, al revés de Vilobí, que va tenir-ne una representació minsa en tots els sentits. També hi havia gent d'altres pobles de les rodalies. Cal dir que el temps també va acompanyar-hi: la calor no era excessiva.

El dissabte dia 4 es va inaugurar l'exposició dedicada a Santa Clara, amb quadres i pòsters dels monestirs de l'Ordre, còpies de talles i documents, tot plegat il·lustra sobre aspectes de l'Ordre. Ha durat dos caps de setmana, fins a la Festa Major de Vilobí, i creiem que haurà ajudat a conèixer una mica més les monges clarisses de Vilobí.

Però l'acte principal fou la missa concelebrada per deu capellans i presidida pel senyor Bisbe Jaume Camprodon. D'entre els oficiants, a banda de mossèn Tomàs com a rector de la parròquia, destaquem la presència del pare provincial dels Franciscans i la de mossèn Joan Carreras, ben conegut a Tosquiija (i que té una germana monja clarissa a Vilobí). Amb l'església plena de gom a gom va tenir una brillantor inusual, amb l'acompanyament de Les Nostres Veus, prèdica del senyor Bisbe, ofrena de les monges, etc. Destaquem la presència del senyor Bisbe a Vilobí i que ben aviat tornarà per a les confirmacions d'un estol de jovent.

Els actes del centenari continuaran amb diferents accions a Santa Coloma i al convent mateix. Ho anirem comentant i, en tot cas, convidarem les monges perquè elles mateixes ens ho expliquin.

LLUÍS BALL-LLOSERA

DES DE L'ESCOLA

Any rera any, l'arribada del setembre ens porta l'anunci d'un nou curs, d'un tornar a començar, d'iniciar la feixuga tasca de teixir una nova anella a l'escorça de la nostra vida quotidiana. A tots, petits i grans, se'ns demana l'esforç de capgirar els esquemes que ens han regit al llarg del parèntesi estival. Amb més o menys ganes, ens cal greixar els engranatges per posar de nou a punt la maquinària, aparcar en el record les hores de lleure i disbauxa i reemprendre la rutinària vida hivernal.

Per a nosaltres, els membres de l'equip directiu, aquest estiu i també el mes de setembre tenen, però, un toc diferent als propassats. Tot i no buscar-la, la responsabilitat que se'ns ha atorgat suposa un estímul i un reptè alhora. Sabem que no serà una tasca gens senzilla, la de prendre el relleu a

companys que han marcat la seva empremta en el tarannà de l'escola. Tampoc no serà senzill trobar la via útil i consensuada que ens cal per poder fer front amb dignitat al desafiament pedagògic i organitzatiu que exigeix la Reforma. Som conscients que no hi ha receptes màgiques ni solucions fàcils, que només un compromís sincer de col·laboració, de discussió, de reflexió i de presa de decisions comunes ens conduirà a la transformació, lenta però segurament viable, de la nostra pràctica educativa. És per això que us convidem a tots -companys mestres, pares i alumnes- a prendre part activa, a deixar enrera escepticismes i pors que només obstaculitzen, per confegir pas a pas, col·lectivament i serena el nostre camí.

**CRISTINA VILÀ, MONTSE PLUVINET
I ÀNGELA MOLLERA**

Bona alimentació Albergínies farcides

Plats olles

Llista d'aliments	Combinacions Correctes	Combinacions Incorrectes
Fruits dolços (poc o gens àcids)	llet quallada, recuit, iogurt	fruits àcids, llet, pròtids, amilacis
Fruits àcids	iogurt, altres fruits àcids, acceptable amb nous i altres fruits secs i llet	sucres de tots tipus, amilacis, pròtids (excepte les nous i els fruits secs)
Llegums verds	tots els pròtids, tots els amilacis	llet
Carns	llegums verds	llet, sucres, amilacis, pròtids, fruites i vegetals àcids, mantega, olis
Ous, formatges	llegums verds	sucres, amilacis, pròtids, fruites i vegetals àcids, mantega, olis
Meló, síndria, plàtan	es prenen sols	amb tots els aliments
Llet	és millor sola i acceptable amb els fruits àcids	tots els pròtids, els llegums verds, els amilacis
Greixos i olis (mantega, olis)	tots els amilacis i els llegums verds	tots els pròtids
Crereals	llegums verds, amilacis	fruits àcids, pròtids, sucres, llet
Llegums secs, pèsols	llegums verds	tots els pròtids, tots els sucres, llet, fruita, greix

Taula del llibre "Les combinaisons alimentaires et votre santé" d'H.M.Shelton

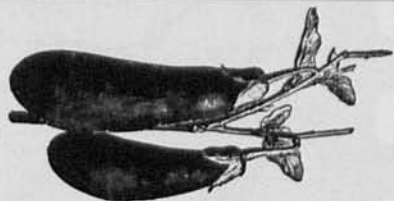
Anar a comprar, fer el menjar, seure a taula, ha esdevingut per a molta gent una activitat rutinària (i un mal de cap per a les mestresses de casa que han de satisfer tota la família). Sovint acabem fent els mateixos menjars perquè són els que més agraden o són els més ràpids de fer, i poques vegades reflexionem si són els més adients.

Hi ha petits canvis d'hàbits d'alimentació que podem anar introduint de manera progressiva en la nostra dieta, sense que això signifiqui que cada vegada que anem a comprar o que planifiquem el menú ens ho prenguem com un difícil problema d'àlgebra. Un aspecte a tenir present són les "combinacions alimentàries", o sigui: la manera com combinem els diferents aliments entre sí.

Una bona combinació té efectes beneficiosos sobre la digestió (evitant digestions lentes i per tant l'acumulació de substàncies tòxiques en el nostre organisme), segons quins tipus de combinacions augmenten de manera considerable el valor nutritiu dels aliments, per exemple:

menjat per separat	correspondència en proteïnes
300 gr llegums =	174 gr bistec
800 gr arròs =	196 gr bistec

Però si mengem juntament cereals i llegums augmentem un 43% el seu valor nutritiu: el resultat de l'exemple anterior ens donaria una correspondència de 529 gr de bistec i no pas 370 gr (que són els 174 gr + 196 gr)

Albergínies farcides (per a 4 persones)

Ingredients

- 4 albergínies
- 2 cebes
- xampinyons
- 100 gr pinyons
- 2 ous
- formatge ratllat

— Fem bullir les albergínies senceres i amb la pell. Un cop cuites, les tallem per la meitat (de dalt a baix) i les buidem amb cura ja que la pell s'ha de quedar sencera, i les posem sobre una safata d'anar al forn.

— Tallem la ceba i la rossegem juntament amb els pinyons i els xampinyons. Hi afegim la polpa de l'albergínia tallada i els dos ous batuts. Ho barregem tot.

— Amb aquest farcit omplim la pell de les albergínies, fem una beixamel, la posem sobre les albergínies i les cobrim amb el formatge ratllat. Per acabar, les gratinem al forn.

BUSQUETS SITJA, S.A.

CONSTRUCTORA — PROMOTORA

C/. Madrenys, 27
Tel. 47 31 08 - Fax 47 42 31
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

Sant Narcis, 4, - Tel. 47 34 10

VILOBÍ D'ONYAR

FUNERÀRIA JORDI MIR

Servei permanent

Serveis a Particulars i per a Companyies

C/. Pirineus, 11
Telèfon (972) 47 32 59
17185 **VILOBÍ D'ONYAR** (Girona)

**DESPRÉS DE LLEGIR
WALTON
I UNAMUNO**

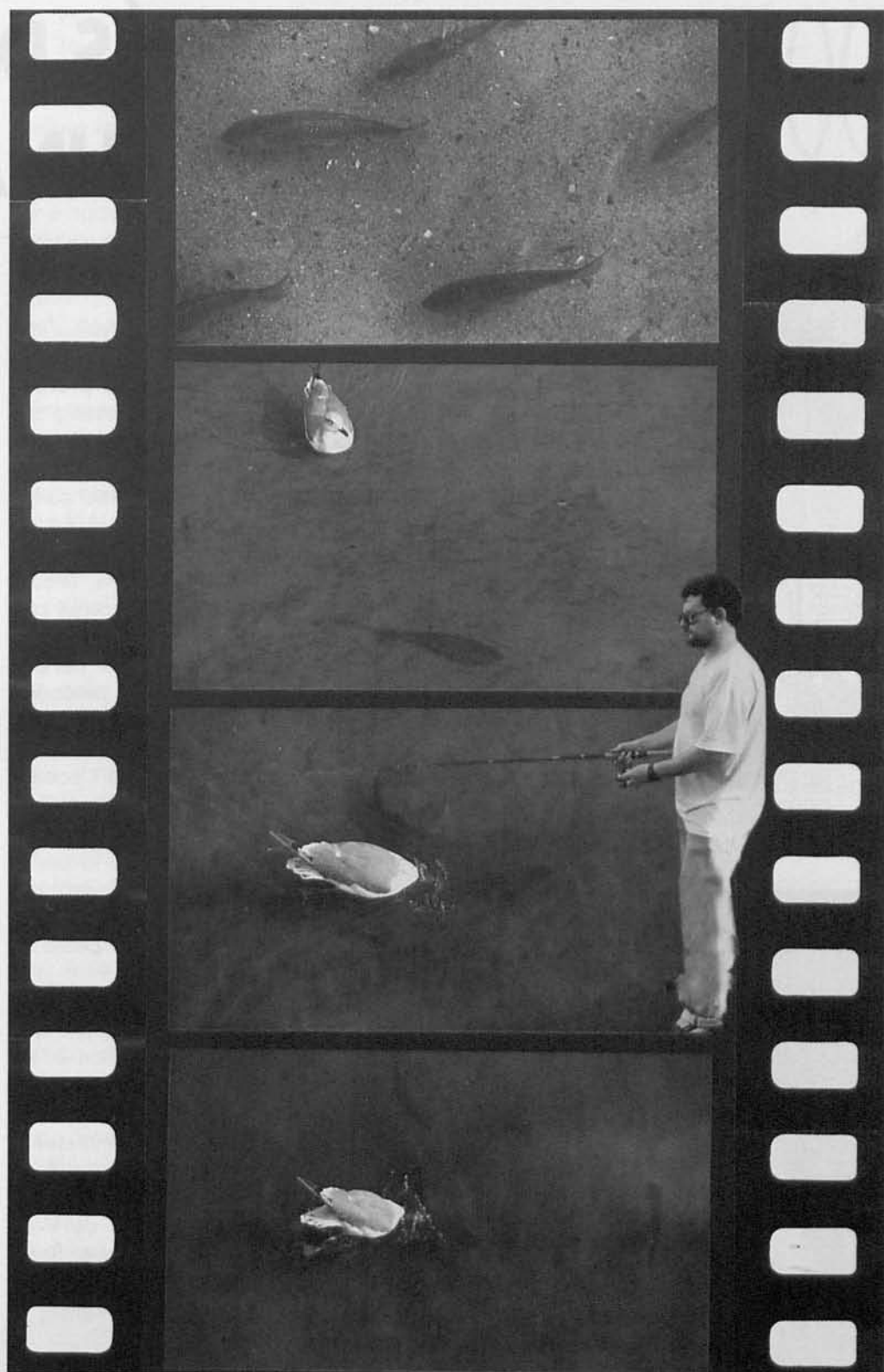
**SISTEMES DE PESCA
QUE HEM VIST
PRACTICAR
PELS VOLTANTS
DEL NOSTRE POBLE**

**ESPÈCIES
AQUÀTIQUES
DE LES NOSTRES
CONTRADES**

**PEIX DE RIU
PEIX DE MAR**
Joaquim Puigvert

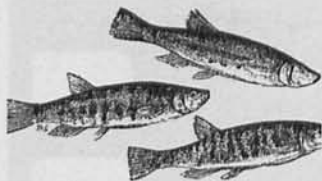
**LA PESCA
DE LA TRUITA**
Josep Casteyó

**LA CACERA
DELS PINGÜINS**
Lluís Ball-llosera

LA PESCA

DESPRÉS DE LLEGIR WALTON I UNAMUNO

Sembla difícil que un llibre dedicat a la pesca pugui tenir el ressó que ha tingut "The compleat Angler" o "El perfecte pescador de canya". El seu autor, Izaak Walton, el publicà per primera vegada a Anglaterra l'any 1653. Fins avui s'han publicat moltes edicions i traduccions a molts idiomes. Una edició en castellà del 1955 va encapçalada per un assaig d'Unamuno escrit el 1904. És que Don Miguel, en llegir un sonet de Wordsworth titulat "Escrit a una fulla en blanc del Perfecte

pescador de canya", s'interessà per llegir el llibre i així ho feu a la primera ocasió. Aquest assaig són les impressions que li causà la seva lectura. Diu Walton que la pesca amb canya és com la poesia per la que s'ha d'haver nascut amb predisposició, encara que després es pugui perfeccionar amb la pràctica. Continua dient que per arribar a ser un bon pescador, a més d'un ingeni inquisitiu i observador, s'ha de tenir també esperança i paciència, amor i propensió a l'art per si mateix; un cop aconseguit això, la pesca amb canya li serà tan grata que, com la virtut, serà per ell recompensa en si mateixa.

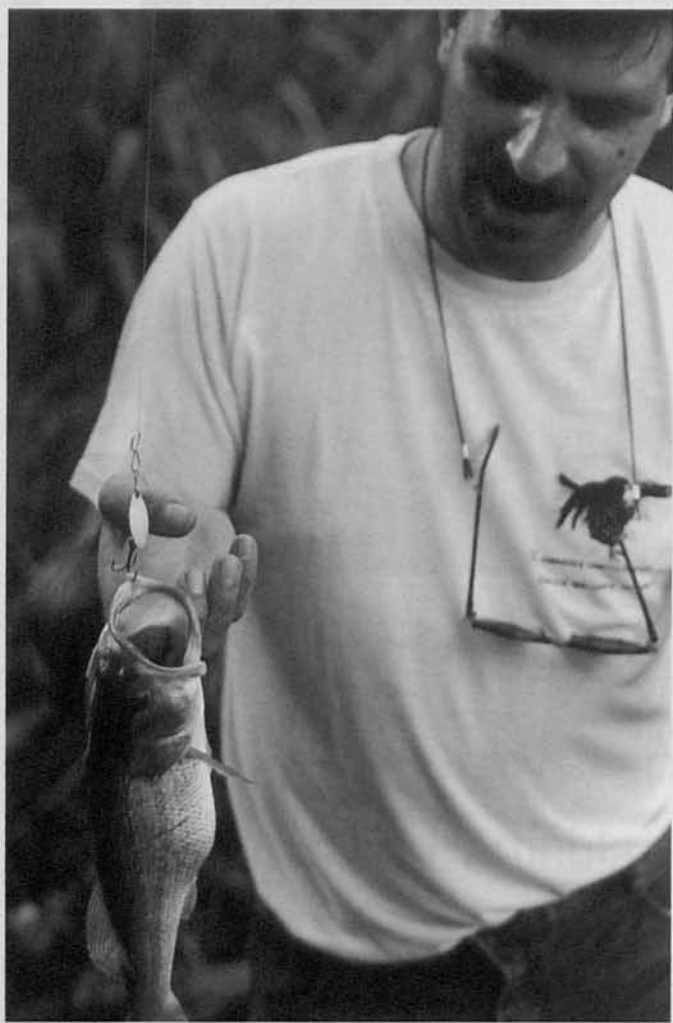
Comentant aquestes ratlles, Unamuno diu que l'esperit de Walton és un esperit musical i el ritme del seu llenguatge i estil obeeix al ritme dels seus sentiments. Les cadències de la veu segueixen els tic-tacs del cor, i el cor de Walton, més que batre, flueix com les aigües manses dels rius on ell pescava.

Walton, en tractar de la coneguda discussió de si la felicitat de l'home s'ha de fonamentar en la contemplació o més bé en l'acció, troba una solució salomònica: "vos he de dir, estimats amics, que les dues (contemplació i acció) s'ajunten i es complementen en l'honestíssim, ingenu, tranquil i innocent art de la pesca". I no hi ha dubte que és així.

Cita Walton un llibre de Juan de Valdés on diu

que "els rius i els habitants del líquid element foren fets perquè els contemplassin els savis, i els ximpls hi passessin de llarg". Ell diu que encara que no s'incloïxi entre els primers, li permetem que s'excloïxi dels segons, ja que ha passat moltes hores agradables quan s'ha assegut en un marge florit tot contemplant les aigües calmoses d'un riu.

Sant Francesc deia:

"Laudato sí, mi Signore, per sor acqua, la quale e multo útile et humele et pretiosa et casta".

I Unamuno es pregunta: quin millor refugi per la contemplació que junt a la germana aigua que és molt útil i humil, i preciosa i casta?

I, continuant amb el seu sonor castellà:

"¡Qué sabroso descanso el sentarse a orillas del río y a la sombra de un álamo, a dejarse vivir en suave baño de resignada dejadez, mirando correr las aguas! ¡Qué secreta escuela de resignación y de calma!"

Walton, a les últimes pàgines del seu llibre, diu que molta gent amb grans fortunes donarien la major part del seu patrimoni per estar sans i alegres com ell que, amb poc dispendi de diners, ha rigut, pescat, cantat i dormit, aixecant-se el dia següent sense preocupacions per tornar a cantar, riure i pescar. Això són coses que cap potentat pot comprar amb tota la seva fortuna. Explica una anècdota de Diògenes que, passejant amb un amic i visitant una fira plena de cintes, miralls, violins, cavallets i moltes altres coses digué al seu acompanyant: Quantes coses hi ha en aquest món de les que

Diògenes no en té cap necessitat!

I acaba el seu llibre amb una recomenació basada en una frase de la primera epístola de Sant Pau als tesalonicencs: "Sigueu assossegats". Diu Walton: "Siguem amants de la virtut, confiem en la Providència, siguem assossegats i anem a pescar amb canya".

Per la seva part, Unamuno acaba el seu assaig

del 1904 sentenciant que un llibre és fill del seu autor i d'un país i d'una època. Però també un llibre, quan entra en el cabal perenne de la literatura universal, un cop donat al públic, no és ni del seu autor, ni de la seva època, ni del país on es produí; és de qui el llegeix i de les èpoques i de tots els països.

JOAQUIM PUIGVERT

SISTEMES DE PESCA

que hem vist practicar

pels voltants del nostre poble

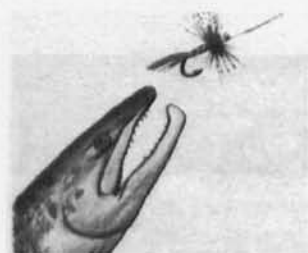
La tècnica més arcaica és posar les mans dins de les balmes o sota les pedres i apretar fort tot el que es belluga perquè no s'escapi; compte, però, amb les serps i els ratbufos!

Després, així com l'home del paleolític augmentà la potència de les seves mans amb els útils de pedra, s'anà a pescar amb cistells o coves posats arran de balma i burxant amb un pal per fer sortir els peixos dirigint-los cap al cistell que s'havia d'aixecar ràpidament. Era bonic, mentre s'escorria l'aigua, veure els peixos saltant tot omplint de reflexos platejats el fons de l'atuell.

Una variant d'aquests dos sistemes és el pescar a l'"encesa" quan ja és de nit. Abans es feia amb un llum de carbur, encara que avui disposem de tècniques d'enllumenat molt més còmodes i segures. A la

nit, amb la llum, els peixos queden com hipnotitzats; posant una mà quieta que projecti la seva ombra a l'aigua s'hi acosten per protegir-se de la llum i només cal tancar-la per agafar-los. Amb aquest sistema hi havia qui, a més d'agafar peixos, allargant la mà cap a les branques dels verns obtenia també per al seu sarró algun ocell adormit.

Un altre sistema de pescar, segurament el més efectiu encara que il·legal, és servir-se de xarxes (les "enfiles", que diem aquí). Són unes xarxes de malla més o menys fina amb ploms a la part de baix i rodanxes de suro a dalt. Es posaven de banda a banda de riu i, un cop ben col·locades, es burxava amb pals per sota les balmes i es tiraven pedres a l'aigua fins que els peixos tot fugint hi quedaven atrapats.

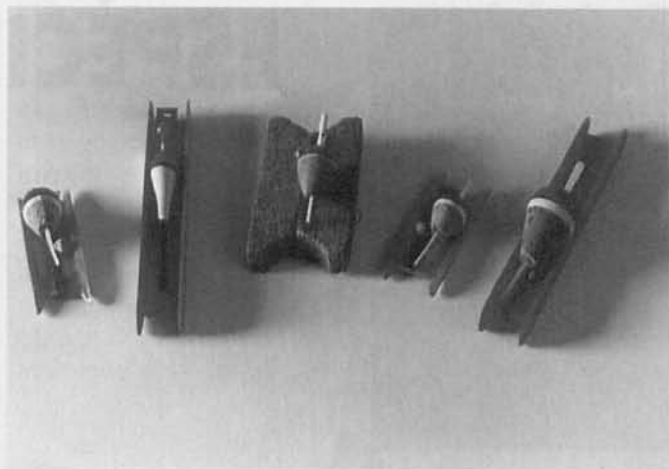
I arribem al sistema més clàssic i contemplatiu: la pesca amb canya. A més de la canya que podia ser normal o americana necessitàvem allò que en dèiem la "nyinya", encara que el nom ortodox és el de giny. Es componia d'uns 3 o 4 metres de cordill trenat prim, un tap o flotador pintat generalment de vermell al seu hemisferi superior, un plom (adequat a la mida del tap perquè es posi vertical sobre l'aigua però sense submergir-se), un pam o dos de "pèl de cuca" i al final un ham. Als jovenets els direm que el pèl de cuca servia de fil de niló que encara no s'havia inventat. Avui els ginys es fan tots de niló més o menys gruixut.

La tècnica és senzilla: posar un cuc a l'ham i tirar-lo a l'aigua; això sí, procurant sortejar les branques dels arbres per no embolicar-hi el giny. El més empenyador per al pescador és haver de desfer l'embolic produït mentre veus els peixos que van passant i fins i tot sembla que es riuen de tu i de la teva poca traça de pescador.

El tap, que pot córrer al llarg del fil, s'ha de col·locar a una altura adequada a la profunditat de l'aigua on volem pescar.

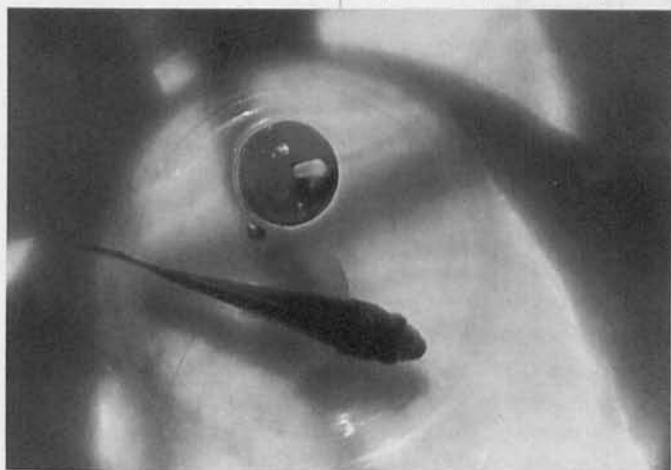
I no queda més que esperar que "piquin", cosa que es veu pel moviment del tap, ja sigui enfonsant-se o corrent sobre l'aigua. Cada tipus de peix té el seu sistema de "picar", però és cosa que només s'aprèn amb els anys de pràctica. El que és molt important per aixecar el peix és donar l'estrabada amb la canya al moment just, ni massa aviat ni massa tard. Aquest sistema de pesca, diguem-ne de fons, va bé al riu i a les basses per agafar barbs, anguiles, tenques o carpes, encara que a vegades també pot pescar-se alguna bagra (llisa, que diem aquí). Per pescar aquestes

va a veure què s'ha pescat. Per treure l'encorda de l'aigua, és molt còmode servir-se d'un bastó que, amb la part corbada cap avall, pot agafar-se un extrem de l'encorda portant-lo fins a flor d'aigua, per acabar estirant-lo amb les mans.

Un altre mètode passiu de pesca és parar un "barbol" cap al vespre per recollir-lo la matinada següent. El barbol està format per una sèrie de pape-rines de malla sobreposades i de mida decreixent, totes foradades de la punta menys la més exterior. A l'interior s'hi posaven cargols aixafats per cridar els peixos que, un cop a dins, no trobaven la

tap, es podia provar de pescar-les amb un "butiró", que és tot un grapat de fils de cosir penjant d'un cordill amb un plom, i tot plegat penjat d'una canya curta. A cada fil s'hi enfilava un cuc i es tirava a l'aigua prop d'un marge; quan una anguila estirava, s'aixecava la canya ràpidament tirant-la cap al marge perquè l'anguila no tingués temps de deixar el fil on havia clavat les dents. Era normal tenir al costat un paraigües obert de cap per avall per dirigir-hi l'impuls de la canya, ja que l'anguila sobre la tela del paraigües no pot lliscar gaire, cosa que passaria sobre les herbes humides del marge, on seria més difícil de posar-la al sarró.

és millor fer-ho a la "voleia", que consisteix a tirar el giny sense tap ni plom i posant a l'ham una llagosta d'aquestes que salten pels marges.

Una altra manera de pescar, que jo de petit havia vist practicar al meu avi, era posant una "encorda". És un cordill resistent de 3 o 4 metres de llarg, segons l'amplada del riu on la volem parar, i que a cada 20 o 30 cm hi va lligat un ham amb un pam de pèl de cuca. A cada ham s'hi enfila un cuc i als extrems del cordill s'hi lliguen dues pedres: cap al tard es va al riu a parar aquest enginy posant-lo transversalment al corrent. Es deixa tota la nit i l'endemà de matinada es

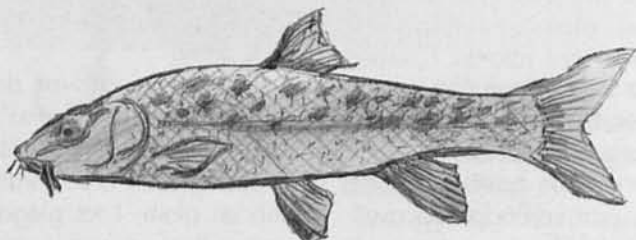

sortida. El barbol es parava a un lloc estret del riu que era pas quasi obligat dels peixos que remunten el corrent. Una vegada que una anguila havia trencat l'ham d'una encorda, el meu avi la va trobar amb ham i tot dintre un barbol que tenia "parat" una mica riu amunt.

Quan plovia molt i el riu revenia ple d'aigua roja, era quan sortien les anguiles; si el corrent era massa fort per pescar amb

ESPÈCIES AQUÀTIQUES

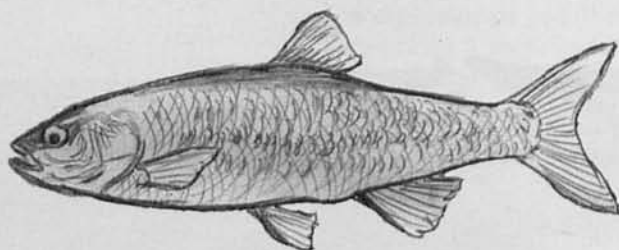
de les nostres contrades

El barb

Barbus meridionalis

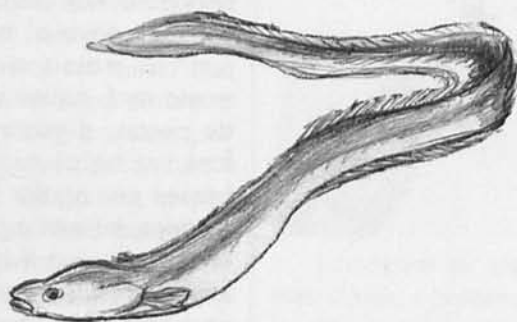
Té taques fosques a l'esquena i a les aletes i unes protuberàncies amb forma de barba prop de la boca. Els exemplars més grossos poden arribar a uns 40 cm de llargària. Es reproduïxen de maig a juliol, fent la posta sobre la sorra o pedres del riu o també en zones de vegetació aquàtica.

La bagra

Lenciscus cephalus

Té les escames grosses i platejades. Pot arribar a uns 80cm de llargària. Es reproduïx d'abril a juny i cada femella posa de 50.000 a 200.000 ous entre les pedres i plantes aquàtiques de llocs amb poc corrent.

L'anguila

Anguilla anguilla

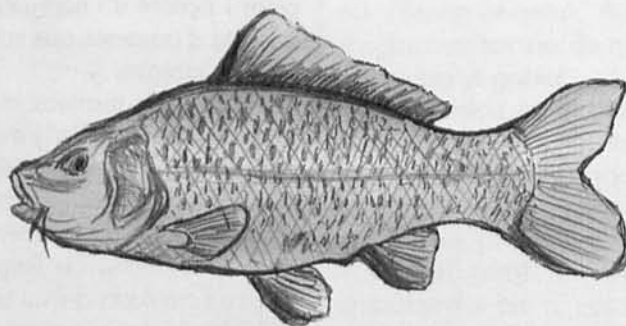
És de cos allargat i cilíndric una mica aplanat lateralment, amb unes petites obertures branquials i dues petites aletes pectorals.

Les formes joves són de color groc-verdós i quan són adultes agafen un color gris-platejat més o menys fosc.

El que és curiós és la reproducció de l'anguila: les femelles adultes posen els

Aquí és on es pesquen en forma d'angules que van molt bé per fer l'aperitiu. Les que s'escapen remunten els rius com anguilles joves i aquí es van fent grans, arribant a la forma adulta al cap de 8 a 15 anys. Després poden tornar al mar dels Sargassos per començar el cicle.

O sigui, que quan pesquem una anguila d'una certa mida a l'Onyar quasi podem deduir els anys que té.

La carpa

Cyprinus carpio

ous al mar dels Sargassos a l'Atlàntic, prop de la costa americana; les larves (leptocèfals), arrossegades pels corrents marins (el Gulf Stream o els que siguin) van navegant per l'Atlàntic durant 3 anys i quan arriben a Europa es dirigeixen a les desembocadures dels rius.

Té el cos cobert de grosses escames i pot arribar a pesar uns 20 Kg. És molt corrent a llacs i estanys com també a rius de corrent lent. Es reproduïx de juny a juliol i

cada femella pot posar més d'un milió d'ous. Pel nostre país té importància per a la pesca esportiva, però a l'Europa Central i de l'Est també té importància comercial i gastronòmica. A Budapest, per exemple, s'hi poden menjar uns filets de carpa del llac Balaton que n'hi ha per llepar-s'hi els dits.

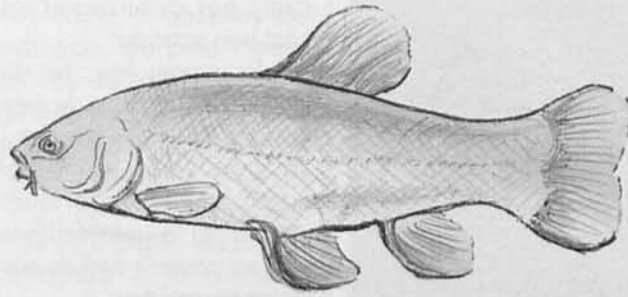
l'Onyar procedien de la riera de Sant Martí. Cap als anys 50 era normal que tot pescant peix de tant en tant "picava" un cranc. Aquests crancs (*Astracus fluviatilis* o *Austropotamobius pallipes lusitanicus*) són de color gris fins que, en coure's, agafen color vermell. Eren molt més abundants a la

El blak-bass

Micropterus salmoides

És l'anomenada truita americana que també s'ha introduït a moltes basses. Com que és un peix carnívor i de creixement molt ràpid fa que desapareixin les poblacions de tenques i carpes, de les que queden només els exemplars més grans. Sembla que també s'ha detectat el blak-bass a l'Onyar (Moya dixit). És pesca amb canyes llençadores i amb cullereta.

La tenca

Tinca tinca

Té el cos una mica ample amb escames molt petites i llises, i es reconeix també per les aletes que són arrodonides i d'un color entre verd i vermellós.

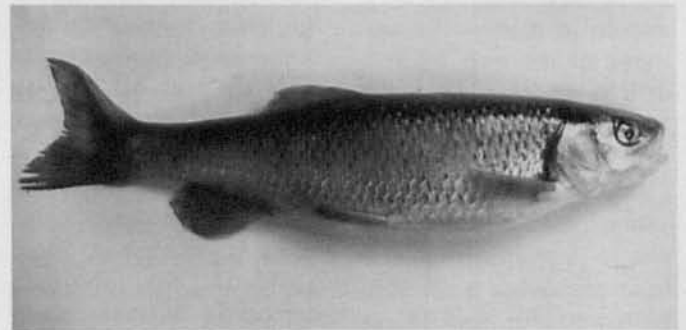
Aquí la trobem sobretot a basses i estanys o a rius de corrent lent amb molta vegetació aquàtica. Pels voltants del nostre municipi abans era present a moltes basses i era dels peixos d'aigua dolça més apreciats. A primers de segle, quan buidaven la bassa d'algun molí per netejar-la, baixaven a Vilobí amb coves plens de peix i tocaven les campanes per avisar a qui en volia comprar. Eren aquells temps en els quals encara no havia arribat el "VIU" amb la bicicleta i el peix de mar que encara bellugava.

Actualment la tenca ha desaparegut de moltes basses en posar-hi carpes.

Els crancs de riu

Sembla que els primers crancs que poblaren

part de l'Onyar de Sant Dalmai cap amunt; allà era corrent agafar-ne 2 o 3 dotzenes uns moments abans de fer l'arròs els diumenges. Eren uns crancs apreciats i que volien aigües netes.

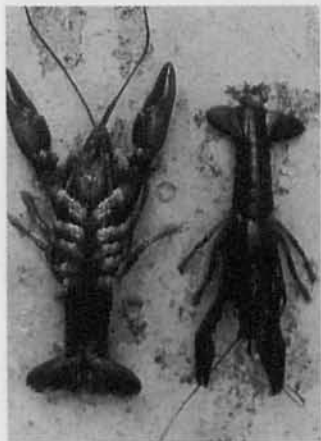
La truita del país

Salmo trutta

És el peix de riu més apreciat i també el més difícil de pescar. Es troba sobretot a rius i llacs de muntanya i a les capçaleres dels rius. Quan n'hi hagi a l'Onyar ja en parlarem amb més detall.

Ara, amb l'arribada dels crancs americans (*procambus clarki*), els humils crancs d'abans han perdut protagonisme. Els nous invasors són de creixement molt més ràpid i, a més, resisteixen molt millor les aigües brutes i la sequera de l'estiu. Aquests ja són de color vermell abans de coure i diuen que també fan bo l'arròs.

Són de bon pescar amb un filferro, posant-hi un tros de fetge per esquer en lloc d'ham.

Per les nostres comarques, quan es parla de fer un sopar de peix, em sembla que ningú pensa en el peix de riu.

Certes persones fins i tot li tenen una aversió ferotge i moltes cuineres, quan es dignen cuinar peix de riu, ho fan de mala gana, tirant el peix a la paella quasi sense oli ni sal.

Amb aquestes maneres no és estrany que no tingui gust de res. Només demostren les seves qualitats culinàries quan els porten una dotzena de truites de riu, d'aquelles dels pics vermells, que no tenen res a veure amb les truites de "granja" que són les que serveixen la majoria de restaurants. Aleshores sí que hi posen el "bacon" i fan una picada d'ametlles per xupar-se els dits.

Però els peixos de riu també són bons quan es preparen i couen segons les regles de l'art.

Per exemple, un escriptor i pescador anglès del segle XVII, Izaak Walton, explica la

PEIX DE RIU PEIX DE MAR

manera de preparar i cuinar una bagra, que és un peix corrent i poc apreciat, per aconseguir un plat ben saborós:

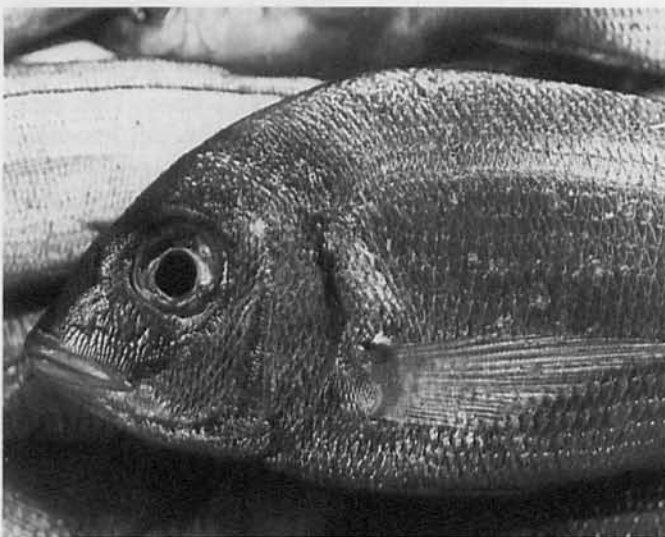
En primer lloc, ha de ser un peix acabat de pescar; es treuen les escates i es renta per fora. Tot seguit, se li treuen les tripes i es neteja la gola del peix que sol contenir herbes que donarien mal gust.

Després s'introdueixen herbes aromàtiques a la panxa, es lliga i es pot

dintre d'aquests talls i dintre el ventre herbes aromàtiques, una anxova i nou moscada ratllada, tot picat i barrejat. Després s'afegeix greix i sal i es rosteix a foc lent.

A regions on abunden les anguilles, en saben un niu de receptes per cuinar-les. A vegades, les comercialitzen fumades, que lliguen molt bé preparades amb cor de margalló.

Però, a part de les receptes sofisticades, les

coure a la brasa, afegint de tant en tant vinagre i greix barrejats amb sal abundant.

Aquest autor insisteix molt que, després de treure les tripes, el peix no s'ha de rentar per dins, ja que així es cou amb el seva sang, conservant tot el sabor.

També dona consells per cuinar les anguilles:

Rentar-les amb aigua i sal, treure'n la pell i les tripes, fer tres o quatre talls transversals (sobretot si és un exemplar gros), posant

anguilles també poden fer un arròs molt bo.

Crec que hem de valoritzar el peix de riu, almenys dels llocs on encara l'aigua és neta. Així els pescadors no es trobaran amb el dilema de llençar el peix o deixar d'anar a pescar.

JOAQUIM PUIGVERT

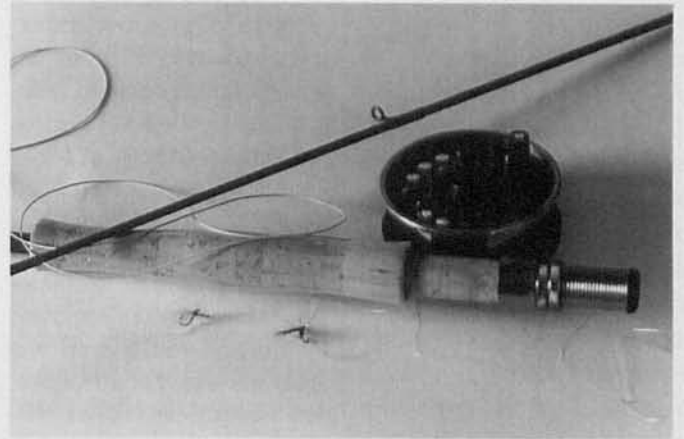
Què us puc explicar de la pesca de la truita? Vaig amb una canya de tres trams, d'aquelles de mainada, de pela i deu, un tros de tap, una mica de plom, i això sí, per esquer, autèntic cuc vermell i pudent de femer.

El fet de poder anar provant si piquen en aquesta bassa o la de més amunt, fa d'aquesta pesca una de les més distretes. D'entre totes les varietats de la truita, particularment la que em fa més il·lusió pescar és la "fario" (pigallada vermella) de picada ràpida i contundent. Bé, però tot això de la pesca és com una mena d'excusa, però va lligada amb el que em porta a les rieres.

Recordo que, de petit, a les tardes d'estiu, el pare ens duia a la riera de Gironella (aquella que passa per davant l'antiga boca de les mines d'Ossor). Allà, esteniem la manta i, mentre la mare preparava el berenar i el pare intentava quasi sempre amb molt d'èxit encetar una becaina, jo provava amb un tall de canya

que m'havien preparat aconseguir pescar per primer cop un peix, cosa que vaig fer, després de molts fracassos, una d'aquelles tardes. I no va ser una trui-

riera, descobrir-ne de noves, com la de Querós, la de la Font del Borrell d'Ossor, la Rierica de Rupit, m'ha fet sentir viu, lliure i fins i tot salvatge,

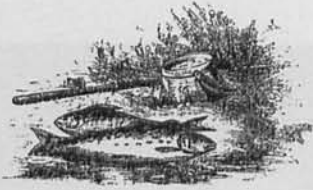
ta, no (fóra massa sort), va ser un barb, que recordo que em sembla de 4 kg, però he de reconèixer, ara, que potser no passava de 13 cm. El fet de poder tornar, al cap dels anys, a aquesta riera que jo considerava meva, recordar el lloc on posàvem la manta, la bassa del famós barb i el fet de poder anar riera amunt calçat amb unes espadenyes velles i vestit amb uns texans tallats sense gaires miraments, s'ha convertit en una mena de repte per a mi, molt atractiu. Poder fer xip-xap pel mig de les gorgues, sentint la necessitat de pujar amunt, més amunt encara, descobrir nous llocs on no havies arribat mai, descobrir nous paisatges, nous saltants d'aigües fredes i cristal·lines, descobrir noves vegetacions que envolten la riera, voler saber d'on neix aquesta

una mica animal de bosc. Si a tot això que us he intentat explicar hi afegim que bé que em fa sentir quan ho explico a can Ginesta a gent tant o més animal de bosc que jo, i poder-los indicar rieres i llocs meravellosos, entendreu perfectament, si sou una mica salvatges (ep! en el bon sentit de la paraula) el perquè de la meva afecció a la pesca de la truita (o potser hauria de dir rieres).

LA CACERA DELS PINGÜINS

Encara que, pel títol, pot semblar que el tema no és escaient amb el contingut del dossier, sí que s'hi adiu ja que té relació amb l'aigua.

Ara deu fer cap a una vintena d'anys ben bons, poc després d'haver-se inaugurat el camp d'aviació, quan es deia que les vaques no farien llet i que les gallines no pondrien ous a causa del canvi que significava el moviment i traït dels avions, els entesos en la matèria parlaven d'uns animals que no s'havien vist mai en aquestes contrades. No es deixaven veure gaire, només algun veí pescador n'havia vist al vespre en el Ridevilla i el pantà de Busquets; els caçadors també s'interessaven per saber si era de pèl i ploma, o si era animal aquàtic, però es va sentenciar dient que eren animals de temporada que haurien arribat tot seguint el vol d'un avió

que venia del nord d'Europa i que, en aterrar l'avió, ells també ho havien fet.

Fos com fos la seva arribada, els tres o quatre que els havien vist van dir que es tractava de pingüins i que romanien pels voltants de Busquets; es veu que ni a la bassa de Salitja ni a l'aigua del Ridevilla no s'hi sentien bé.

Havien aclarit entre caçadors i pescadors que, encara que eren animals d'aigua, s'havien de caçar perquè, si volaven, eren animals de pèl o ploma i -atenció al detall!- s'hi havia d'anar al vespre i a l'aguait.

Els comentaris anaven perfilant els detalls; cada vegada se'n sabia més dels seus costums nocturns, dels moviments que feien en desplaçar-se, etc. Encara hi haurà qui deu recordar que un vespre de dissabte, mentre uns sopaven a can Ginesta i mantenien una animada conversa sobre la caça dels pingüins, dues persones de la taula del costat no se'n perdien detall. Sabent-ne tants "secrets", bon punt van acabar de sopar, i sense menjar postres, van sortir ràpidament, van passar a agafar les armes i munició i cap a Busquets falta gent, a la recerca del pingüí.

Diuen que el resultat de la cacera fou "esplèndid" per a uns i que per altres segur que la "pesca" fou bona. Per a qui en vulgui més

detalls, haurà de preguntar-ho a la gent que en aquell temps va participar-hi, que era l'època de l'avió dels "gresos". El que sí és segur és que encara a l'acotat de Vilobí hi ha qui té, com a cosa excepcional, el dret d'anar a "caçar pingüins a Busquets".

L'esplai **Activitats**

Enrera ha quedat l'estiu; hem celebrat la Festa Major i ja ens preparam per veure els arbres canviar de colors fins quedar despullats. Els més joves tornen a l'escola, això sí, després d'haver gaudit d'unes llargues i merescudes vacances que, quan s'acaben, l'adones que s'han fet molt curtes. Però queda el record de les bones estones passades amb els amics, la família, la natura i tot allò que ens ha fet feliços alguns moments.

L'Esplai, amb les activitats que any rera any programa per al municipi de Vilobí, prova d'oferir als nens/es i joves algunes alternatives per a l'estiu, per tal de viure'l més intensament alhora que aprenen algunes tècniques i sobretot aprenen a conviure.

El programa que s'ha ofert ha estat preparat amb molta il·lusió pels pocs monitors que tenim al nostre municipi disposats a col·laborar-hi; però no n'hi ha prou amb això, sinó que cal que aquestes activitats captin l'atenció i siguin de l'agrat de les persones susceptibles d'inscriure-s'hi i aquesta circumstància no sempre es compleix. El ventall de possibilitats que s'oferia aquest estiu-93 era molt ampli, però s'ha hagut d'anar suprimint per la manca d'inscripcions. Així s'han suspès algunes activitats que pensem que haguessin pogut aportar moltes i bones experiències als joves del nostre municipi.

Amb el casal d'estiu ha passat una cosa diferent i és que resulta que els membres de l'Associació de Pares de l'escola pública de Vilobí d'Onyar no deuen conèixer cap de les persones que des de fa una colla d'anys proven de tirar endavant l'Esplai. I és que nosaltres pensem que la comunicació en un poble com el nostre és una necessitat. Vam suprimir el casal perquè creiem que amb dos ja n'hi ha prou.

Les colònies i els campaments han estat les dues activitats que s'han dut a terme i de les quals en fem una valoració satisfactòria tant pel ritme que s'hi ha establert com pel funcionament i el nivell de convivència.

Mirant cap al futur, l'Esplai vol intentar fer casal d'hivern els dissabtes a la tarda, combinat amb algunes sortides de cap de setmana. De tot plegat ja se n'informarà més endavant.

Aprofitem per fer una crida a tothom que tingui ganes de fer coses que, si vol i pot, ens podríem ajudar. També aprofitem per felicitar la mainada i el jovent que ha participat amb entusiasme a tots els actes que l'Esplai havia preparat per a la Festa Major d'aquest any. Omple de satisfacció veure que l'esforç val la pena quan hi ha tants assistents a totes les activitats programades.

GRUP D'ESPLAI

Festa Major Salitja 93

Ni la crisi ni els mals auguris climatològics del senyor Rodríguez Picó van impedir que la Festa Major de Salitja fos un any més un èxit total de públic i d'organització (!). Tot i això, hi ha hagut queixes, queixes que un mitjà de comunicació com aquest no pot deixar de dir, però que excepcionalment no direm. D'aquesta manera, la Comissió de Festes, que té molt bones relacions amb el corresponsal de Tosquijs a Salitja, s'assegura que no hi haurà veus contràries a la seva feina (?) i pot pensar perfectament que tot el poble li dona suport. En cas que es descobrís la veritat i els membres de la Comissió s'adonessin que no compten ni amb el meu, de suport, podrien passar dues coses: que agafessin els milions que han sobrat de la festa d'enguany i fugissin al Carib, si és que encara no hi són, o que deixessin la Comissió, si és que encara hi continuen, i que no es pogués fer la festa del 1994, la qual cosa seria un mal rotllo ja que després no sabria què escriure.

De la festa d'aquest any es poden destacar alguns actes. El dijous, dia 12, a la nit, es va fer el play-back infantil que un cop més va reunir futures estrelles del karaoke que van evidenciar que han de millorar molt el seu anglès si és que volen enredar algú. Al final, sis marrecs descontrolats van foradar l'escaenari. Encara se'ls busca.

L'endemà a la nit es va fer el III Pinxorockibirra i després d'unes quantes hores de fressa alguns vilatans fins i tot van anar a les golfes a cercar l'escopeta per si allò durava gaire estona més i s'havien de muntar barricades. Per sort, no hi va haver víctimes. Els més atrevits van empalmar el concert amb una esmorzada a les Fonts i amb un projecte de Gincama.

El dissabte va destacar la dormida general del jovent fins l'hora de dinar, un acte que va ser seguit massivament. I a la nit, apa sant-tornem-hi, fins que es va fer clar. I el diumenge, per sort, al concurs de cançons molts van trobar seient. Mai no hi havia hagut tan jovent i la plaça semblava Woodstock. Al final el moscatell ens va recordar que tot es va acabar.

LLUÍS SIMON

Cantada d'havaneras a Sant Dalmai

Tot i que el grup Sant Llop ja fa temps que es va disoldre, s'ha utilitzat una part del fons que quedava per organitzar una cantada d'havaneras a la plaça la nit de Sant Joan a càrrec del grup Voramar. A la mitja part es va obsequiar el públic assistent amb coca i moscatell. Tot va fer que la nit fos més agradable. També cal agrair al restaurant La Crosa la seva col.laboració.

Casal d'estiu a Vilobí

Les monitores del casal d'estiu han volgut deixar constància de la seva tasca durant l'estiu:

C/ Sant Narcís, 10
17185 VILOBÍ D'ONYAR
Tel. 473335

**MIQUEL
SALAVEDRA**
TREBALLS AGRÍCOLES
CAL FRARE 47 41 73
SANT DALMAI Tels. 47 32 36

Activitats

"Tot va començar a l'institut quan totes quatre (Lisa, Soraya, Anna i Ruth) estàvem dient que seria divertit poder fer alguna activitat amb nens durant les vacances.

Ben aviat ens vam assabentar d'aquesta possibilitat que es presentava a Vilobí i, sense pensar-ho gaire i amb moltes ganes, ho vam acceptar. Realment, aquest casal ha estat una experiència molt positiva per a totes nosaltres. Hem après a jugar, a treballar, a mullar-nos quan no toca, a encaterinar-nos molt amb els nens i a cridar una mica de tant en tant.

El mes de juliol va ser el més mogut, ja que érem uns cinquanta. Ja us podeu imaginar el rebombori que feien.

En canvi, el mes d'agost ha estat força relaxat ja que érem poquets.

Desitgem que el proper any hi poguem tornar amb les mateixes ganes i amb l'esperança de retrobar-nos-hi tots. Fins una altra!".

Agroquímics SALVI

VILOBÍ D'ONYAR

La visita dels vilobinencs del Penedès

El passat mes de juliol un grup de caramellaires de Vilobí del Penedès va voler conèixer l'altre Vilobí. Es posaren en contacte amb Tosquijsa i nosaltres, molt gustosament, ens vam brindar a fer-los-hi de guia.

No disposàvem de més temps que d'un matí, per tant calia comprimir la visita. Començarem pel veïnat de Santa Margarida. Les arbredes i els camps de blat de moro amb els seus regadius van despertar la seva admiració especialment per l'abundància d'aigua, de la qual ells n'estan força més mancats.

Un cop a Vilobí, es va fer una breu visita a l'església i al castell. A ambdós llocs fòrem acollits amb molta gentilesa. El camp de futbol tampoc podia mancar en el recorregut, ja que, qui no ha sentit parlar del Vilobí C.F.?

Un altre dels objectius era contactar amb els gojaires de Salitja. El recinte de la piscina del poble va ser el marc per intercanviar cançons i goigs. La cantada va ser breu i a més de servir perquè els dos grups es coneguessin va servir perquè tot el grup, uns setanta entre tots, poguéssim reparar forces i continuar camí de Sant Dalmai per baixar a la Crosa i conèixer molt de prop un volcà.

Aquí va acabar el recorregut però un dinar de germanor a la Thiona va servir per reforçar llaços d'amistat, intercanviar tosquistes i cava autèntic de producció casolana, projectar un partit entre els equips dels dos municipis... a més de fer plans per a una nova visita, aquí o allà.

Foto 1.- La regidora de cultura agraeix la placa commemorativa que els caramellaires de Vilobí del Penedès entregaren a Tosquijsa.

Foto 2.- Després de dinar intercanviant Tosquistes i cava del Penedès.

Foto 3.- Els caramellaires de Vilobí del Penedès, i (Foto 4) els gojaires de Salitja, en la cantada a la piscina de Salitja.

Foto 5.- Vilobinencs del Penedès visitant Vilobí d'Onyar.

Beats màrtirs de Vilobí

El diumenge 14 d'agost es va celebrar al temple de Vilobí i a manera de cloenda del cicle de beatificació d'en Salvador i Sebastià una missa que va comptar, a banda de la presència de feligresos, amb la presència de germans i nebots dels dos beats.

La brillantor de la cerimònia litúrgica, molt emotiva per la presència dels familiars abans esmentats, es va acabar amb el cant d'unes estrofes dels goigs fets expressament i en lloança dels dos convilatans nostres. Seguidament es van beneir les estàtues i els relicaris i també es va beneir la placa a la casa on va viure el beat Sebastià Riera en la seva estada a Vilobí, d'on va ser declarat "fill adoptiu" per acord de l'Ajuntament del dia 29 de juliol.

Ja hem comentat altres vegades la transcendència d'aquest fet. Mentre que per a uns són considerats màrtirs, diguem-ne "polítics" en relació amb l'època de la seva mort, d'altres consideren que és un anacronisme. El cert és que es pot dir que és un fet cultural per a la nostra contrada. De la mateixa manera que es parla de Sant Antoni Maria Claret o de Sant Narcís o de Sant Dalmau o de Sant Llop, caldrà veure, en el pas dels temps, quin pòsit hi deixa entre nosaltres, que no tindrem temps de veure-ho. El fet cert és que ja hi són i que, com totes les tradicions culturals civils o religioses, tot té un principi.

Activitats

Concert de rock

El passat 17 de juliol, al pati de les escoles i sota l'organització del Col·lectiu Jove de l'Associació Pere Antoni, vam poder escoltar i veure alhora, aquells que de Vilobí ho van voler més aproximadament un miler de joves vinguts de fora, un espectacular concert de rock (Heavy Metal, Hard-Rock i Trash-Rock) que ens oferiren els següents grups: "Camell d'Angel", "Post-Mortem", "Peces in the river" i "Speereth". Tot plegat va ser remullat per un esmerat servei de bar del qual, per problemes tècnics, sortia escuma fins i tot de sota la barra. Llevat d'això, però, cal dir que el concert va anar molt bé, que era del que es tractava.

Pel que fa a la música que s'hi va escoltar, no eren ben bé "boleros" d'en Machín ni "mambos" d'en Pérez Prado sinó un clar exponent de la música no tan sols que escolta el jovent d'avui dia sinó que confecciona aquest mateix jovent.

Va obrir l'espectacle el grup local "Camell d'Angel" que, en el seu debut, va oferir una música molt elaborada i per a aquells que els agrada el rock dur (Heavy Metal) van gaudir, no se sap però, si tant com ells mateixos.

Tot seguit els també debutants "Post-Mortem" (Hard-Rock) també van estar a l'alçada de les circumstàncies i no van decebre a una clientela amb ganes de molta marxa.

Amb l'actuació de "Peces in the river" i "Speereth" (Trash-Rock) s'entrava al plat fort del concert. El públic, desitjós de ritmes molt frenètics, va respondre amb entusiasme a l'oferta musical d'aquests dos grups que, còmodes en l'ambient que els envoltava, no van posar cap objecció a l'hora d'omplir el ritme trepidant i frenètic tot el pati de les escoles.

**BANCO
POPULAR
ESPAÑOL**

Ha estat notícia...

Eren cap a les cinc de la matinada, mica en mica, la gent anava marxant i una nit més de rock, però aquesta a Vilobí, tan sols restaria a la memòria d'aquells que l'havien organitzat i qui sap si d'aquells que l'havien patit. L'endemà tot es veia diferent i fins i tot ja es parlava de confeccionar-ne una nova edició.

MANEL CARDELLACH

Curs de gralla

Durant els mesos de juliol i agost, s'ha dut a terme a Vilobí un curs d'iniciació a la gralla que tenia com a finalitat complementar d'acompanyament musical la colla de geganters de Vilobí d'Onyar. L'organització d'aquest curs ha anat a càrrec de l'Associació Pere Antoni i el seu cost s'ha sufragat al 50% per subvenció municipal i el 50% restant per part dels cursetistes.

L'instrument i els complements necessaris els han comprat prèviament els interessats. Les classes han anat a càrrec del reconegut graller Siso de Cassà.

Aquesta nova colla de grallers, que és el resultat final del curs, podeu escoltar-los a partir d'ara en totes les aparicions que els gegants facin a la nostra vila. De ben segur, doncs, que tothom se n'alegrarà, que els nous gegants gaudeixin d'acompanyament musical propi.

MANEL CARDELLACH

Nota de l'Associació de Pares

L'Associació de Pares d'Alumnes del Col·legi Josep Madrenys informa que té els rebuts d'associat dels que encara no han fet el pagament de la quota anual (1.500 PTA) a la seva disposició i perquè puguin retirar-lo fins abans de l'inici de les activitats el proper mes d'octubre.

29 de maig.- És entrevistat en Manel Cardellach com a portaveu de la Coordinadora de Colles Geganteres de les comarques gironines que va crear-se l'any passat amb l'objectiu de dignificar la cultura gegantera.

1 de juny.- Poc a poc, es van trobant unes alternatives per a les dependències de l'aeroport. Jordi Pujol es reuneix amb 800 empresaris en un sopar miting.

2 de juny.- El Consell Comarcal de la Selva posa en marxa un servei d'autobús en funció de la petició dels usuaris. La intenció és que, sempre que es pugui, la ruta del vehicle que faci el servei a la demanda enllaci amb les línies regulars.

25 de juny.- És entrevistat l'Albert Bagué, que va aconseguir la medalla d'or del Campionat d'Espanya d'esquí alpí per a minusvàlids. Actualment s'està recuperant de les lesions sofertes en una caiguda quan perseguia la segona medalla d'or. Vol preparar-se per participar als Jocs Paralímpics d'hivern que es faran a Noruega.

30 de juny.- És entrevistada la Maite Mer i Santamaria arran de la seva participació com a solista, amb gran èxit i molta assistència de públic, a la representació de l'Opera Il Barbieri di Siviglia, al pati de les Lletres de la Universitat de Barcelona.

5 de juliol.- El PEIN és a punt d'aprovar un pla especial de protecció a la Crosa de Sant Dalmai que protegiria unes 205 hectàrees repartides entre Vilobí, Bescanó i Aiguaviva.

9 de juliol.- Surt publicada la resolució d'expropiació dels béns i drets afectats pel projecte de l'Eix Transversal.

9 de juliol.- Entre les alegacions que CIU i PSC de la Diputació de Girona pensa presentar al Pla Territorial, hi ha coincidència en la necessitat de potenciar al màxim l'aeroport de Girona, el port de Palamós i l'eix viari de Vic a Olot.

10 de juliol.- L'aeroport de Girona manté gairebé els mateixos nivells d'activitats que el 1992.

17 de juliol.- Es presenta a Vilobí el grup de rock local "Camell d'Angel", que farà la seva primera actuació. El grup està format per sis components: Lluís Simon i Bernat Oliveras a la guitarra; Aniol Miró a la bateria; Narcís Simon al teclat; Albert Talleda al baix; i Lluís Güell, cantant.

18 de juliol.- A l'aeroport de Girona hi ha més carretons que turistes.

Ha estat notícia...

30 de juliol.- Deu propietaris de terrenys del terme municipal de Vilobí que han signat o signaran les actes prèvies d'ocupació de part de les seves finques per construir-hi l'Eix Transversal, han demanat paral·lelament que se suspengui aquest acte perquè el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya encara no s'ha pronunciat sobre el recurs que van presentar en contra del traçat d'aquesta carretera.

1 d'agost.- La Fraternitat de les Religioses Clarisses de Vilobí ha organitzat pel 22 d'agost vinent un aplec popular dedicat a totes les persones que es diuen Clara, amb motiu del vuitè centenari del naixement de la seva fundadora, Santa Clara d'Assís.

3 d'agost.- L'asfalt excessiu que es va col·locar per reparar el tram de la carretera que travessa Vilobí es desfà a causa de la calor, i els vehicles i vianants que hi passen s'hi queden enganxats.

6 d'agost.- Els 24 veïns de Vilobí que van recórrer contra les contribucions especials establertes per a la urbanització del sector Pere Antoni han de pagar la part de les quotes pendents per decisió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

11 d'agost.- La major part dels vols que arriben aquest estiu a l'aeroport de Vilobí provenen de països de l'Est. Hi ha hagut un increment de vols procedents de l'Est d'entre un 3 i un 7 per cent, que en moments de crisi és molt significatiu.

16 d'agost.- La novetat de la XVI edició del concurs de Cançó de Salitja ha estat la presència de grups de rock entre els 14 conjunts que hi van participar. Els guanyadors d'aquest any han estat: "Els Esclops de Banyoles" amb "Vents de l'enyor"; "Joan i Jordi" de

Palamós amb "Encara ens quedarà París", i "Judici Final" d'Hostalric amb "Gran Déu".

17 d'agost.- L'Ajuntament té previst a mitjans del mes vinent les obres del local polivalent que es farà a l'antic habitatge del metge de la vila.

18 d'agost.- Uns trenta cinc nens van participar al Play-back infantil de la Festa Major de Salitja.

18 d'agost.- Dins la campanya endegada per l'Organització Fotògrafs per la Pau sota el lema "Ajudem el poble de Bòsnia", a més de donar suport material i moral a les víctimes del conflicte també ha consistit a rebre refugiats a Catalunya. L'aeroport de Vilobí va rebre una família de bosnians que ha trobat acolliment a Girona.

19 d'agost.- L'Ajuntament de Vilobí ha encarregat al Centre de Gestió Cadastral que elabori una ponència de valors sobre l'aeroport amb la intenció que aquest equipament pagui contribució urbana al municipi.

19 d'agost.- Entrevista al senyor Ramon Rovira, alcalde. Repàs a la gestió de l'Ajuntament fent esment com a temes més polèmics: el traçat del tram final de l'Eix Transversal, el local polivalent, l'existència de tres nuclis de població, l'aeroport que s'intenta que pagui contribució urbana. També anuncia la seva intenció de no presentar-se a les properes eleccions municipals.

26 d'agost.- La tempesta del dimarts 24 d'agost ha malmès un 35% de mitjana de la collita prevista per a aquesta campanya. El nord del Baix Empordà va ser la comarca més castigada per la pedra. Al Gironès i a la Selva l'impacte ha estat desigual, amb un nivell de destrucció d'entre el 20 i el 100 per cent.

CISCO MIRÓ

 **PROMOCIONS
PUJOL S.A.
CONSTRUCCIONS**

**ELECTRODOMÈSTICS
I VIDEO PUJOL**

Sant Antoni M. Claret, 6 - tel. 47 31 32 - 47 32 52
17185 VILOBÍ D'ONYAR

Acords d'Ajuntament

PLENS ORDINARIS

dels dies 27 de maig, 17 de juny i 29 de juliol.

Temes ordinaris

Maig

Concessió d'ajut econòmic a família necessitada per import de 8.700 PTA.

Aprovació de la proposta de petició al Cadastre de Girona perquè confeccionin urgentment la Ponència de valors de la zona urbana de l'Aeroport als efectes de poder liquidar l'Impost sobre Béns Immobles per aquest concepte.

Aprovació de contracte de manteniment amb l'empresa de software PH Systems SL pel manteniment dels programes informàtics de les oficines municipals.

Ratificació de resolucions de l'alcaldia adoptades durant el mes.

Proposta de substitucions de càrrecs en les Meses Electorals arrel d'al.legacions efectuades pels titulars.

Juny

Autorització a la sra. Anna Mora per utilització de local públic.

Aprovació de pròrroga per un any del contracte de treball amb el sr. Pere Duran i Riera pel lloc de peó-servis múltiples de manteniment.

Sol.licitud de cessió o adquisició de local a l'Entitat Caja de Madrid.

Els regidors es donen per assabentats dels fets esdevinguts durant la matinada del 6 al 7 de juny, en què algú va entrar a l'edifici de l'Ajuntament, provocant certs danys i desperfectes.

S'informa al Ple de la petició realitzada per alguns veïns afectats per l'obra de l'Eix Transversal, en la qual se sol.liciten còpies dels darrers projectes de traçat de l'Eix al seu pas per Vilobí, còpia de l'Acta de la sessió plenària del dia 16 de desembre de 1991 i conducte pel qual l'Ajuntament va conèixer la interposició de recurs contenciós-administratiu pels mateixos veïns sol.licitants d'aquesta informació.

Sol.licitud als Serveis Jurídics d'assessorament als municipis de la Diputació de Girona d'informe jurídic en relació amb les accions judicials que es poden emprendre per tal que els veïns afectats per l'Eix Transversal que han interposat recurs contenciós-administratiu rectificuin les seves declaracions contra membres del consistori.

Fer avinent als sol.licitants de plaça en el mercat de Vilobí, que actualment està ple, i que queden en reserva per a properes places vacants.

Aprovació de la composició de la Junta Pericial del municipi que queda integrada per les persones següents:

President: senyor Ramon Rovira i Regàs.

Vocals: senyors Joaquim Vivas i Solà, Ponç Marquès i Planagumà, Francesc Pascual i Pèlach i Joan Viñolas i Esteva.

Tècnics: senyors Joan Carles Serra i Vall i Salvador Falgas i Oller.

Secretària: senyora Rosa Sanglas i Garangou.

Les funcions d'aquesta Junta són les d'assessorament i consulta pel Cadastre de Rústica del municipi.

Juliol

Aprovació per la Comissió d'Urbanisme de Girona, de la modificació puntual de les Normes Subsidiàries pel tema de les places de pàrquings en baixos d'edificis.

Atorgament de subvenció al Club Pati Vilobí, per import de 125.000 PTA (5.000 PTA per participant) per a l'organització del Festival de Patinatge i altres activitats anuals.

Sol.licitud al Cadastre de Girona de la realització de comprovacions i actualitzacions per tal que les instal.lacions subterrànies d'electricitat, gas i altres d'aquest tipus liquidin l'Impost sobre Béns Immobles.

S'informa al Ple de les diverses actuacions i serveis oferts pel Consell Comarcal de la Selva:

Rec de carrers a 3.000 PTA/hora

Arranjament i manteniment d'enllumenat a 3.000 PTA/hora

Neteja de carrers i del clavegueram a 4.000 PTA/hora

Aprovació de pressupost de l'Empresa Insel per canviar 3 il.luminàries per import de 102.037 PTA.

Sol.licitar al Servei Territorial de Transport a Girona que, pel proper curs escolar, es realitzin com a mínim dues expedicions diàries de transport públic de Salitja a Girona, una d'anada a les 8h i una altra de tornada a les 19h.

S'informa al Ple de l'escrit tramès al senyor Josep Cornellà i Clopés en relació amb la seva finca afectada com a zona verda en el sector a urbanitzar de Can Tarré, amb la finalitat que prengui una decisió al respecte sobre la seva cessió, venda o compensació per facilitar la tramitació de la urbanització.

Acords d'Ajuntament

Proposta de festes locals per a 1994

Vilobí, 31 de març (dijous sant) i 20 de juliol (Sta.Margarida)

Salitja, 31 de març i 7 de desembre

Sant Dalmai, 5 i 7 de desembre (Festa Major)

Desestimació de la petició del senyor Gobantes d'instal·lar un contenidor de deixalles més a prop del seu habitatge.

Desestimació de la petició del senyor Rafel Martorell d'instal·lar més contenidors de deixalles a la zona de la Betzina.

S'informa al Ple de l'Auto dictat per la Sala del Contenciós-administratiu, secció 1a de Barcelona, estimant el recurs de súplica de l'Ajuntament i en conseqüència deixant sense efecte l'Auto de suspensió de l'executivitat dels actes administratius, en relació amb el recurs interposat contra l'Ajuntament per l'Angel Esquinas i Garcia i altres veïns contra l'expedient d'imposició de contribucions especials per la urbanització dels carrers Pere Antoni, Joan Maragall i confrontants.

Nomenament de fill adoptiu del municipi al Beat Sebastià Riera i Coromina, el qual va viure part de la seva infantesa i joventut al poble de Vilobí.

Aprovació de l'augment del 3,98% del conveni amb l'empresa Insema, la qual du a terme la neteja dels locals municipals.

S'informa al Ple de l'emissió per part de la Comissió d'Urbanisme de Girona d'informe favorable en relació amb la proposta de canvi de qualificació urbanística de la finca Can Freixes.

Ampliació del contracte subscrit amb en Xavier Jou per a la recollida de deixalles per ó contenidors més al preu de 11.000 PTA mensuals més IVA.

Ratificació de resolucions de l'alcaldia adoptades durant els darrers mesos de juny i juliol.

Factures aprovades

L'import de les factures aprovades el mes de maig és de 1.337.172 PTA.

El mes de juny s'aproven factures per import de 4.692.880 PTA, entre les quals hi ha la factura de la

inversió de confecció dels gegants nous del municipi que puja a 816.5000 PTA.

Les factures del mes de juliol sumen 3.990.520 PTA, trobant-se entre elles la inversió de l'arranjament de l'avinguda de Sant Dalmai, que puja a 2.496.113 PTA.

Obres i activitats classificades

Atorgació de les llicències urbanístiques següents:

Maig

A Alfons Sala i Juanola, per obres menors a la Casa Petita de can Palau.

A Boada Porcel, SCV, per canvi de coberta a la fàbrica ubicada al carrer Sant Narcís, 10.

A Josep Virolés i Aymerich, per rehabilitació parcial de Can Ponç de Sant Dalmai.

A Josep Panella i Gubau, en representació de Sant Dalmai SA, per reforma interior d'edifici administratiu a la fàbrica de Sant Dalmai.

A Josep Maria Figueras i Bagué, per a l'edificació d'habitatge unifamiliar aïllat a Salitja.

S'informen favorablement els expedients d'edificació en sòl no urbanitzable tramitats pels senyors Enrique Maldonado i Dolores Moral, per una banda, i pel senyor Josep Salvi i Camps per una altra.

Juny

A Lluís Boada i Saus, per embotits Boada-Porcel SCV, per obres menors de construcció de casetes per instal·lació de motors i comptadors a la finca la Tribana.

A Antoni Ceballos i Segura, per ampliació d'habitatge al carrer La Selva, 11.

A Josep Panella i Gubau, per construcció de garatge a l'avinguda de la Crosa i per porxo i piscina al carrer Santa Bàrbara.

A Ernest Goy i Esteve, per substitució de coberta al seu domicili a Sant Dalmai.

A Josep Rich i Bosch per edificació d'habitatge unifamiliar entre mitgeres al carrer Sant Esteve.

Informar favorablement les sol·licituds d'obertura dels senyors MasóJundó, per botiga d'electrodomèstics a la Travessia de la Casa de la Vila, a l'empresa Insel per magatzem de lampisteria al carrer Joan Maragall, 2 i a Vylonyar SL per activitat de restaurant a la masia de cal Farré Pagès.

Acords d'Ajuntament

Juliol

A Josep Duran i Brossas per reforma interior i implantació de bany, al carrer Sant Josep, 19.

A Juli Salavedra i Clara, per reforma de teulada i ampliació d'habitatge al carrer Sant Narcís, 11.

A Enric Castro i Fraga per tancament de solar al carrer Migdia xamfrà carrer Girona.

A Jaime Castells i Mengual, en representació d'AENA, per obres a les pistes de l'aeroport.

S'informa favorablement la sol.licitud de llicència d'instal.lació de dipòsit de GLP a Cal Farré Pagès, instada per Vylonyar SL.

En el Ple del mes de maig, s'aproven també els punts següents:

Adquisició de 6 contenidors de deixalles a l'empresa Ros-Roca per import de 363.630 PTA.

Sol.licitud d'una subvenció per import de 800.000 PTA a la Diputació de Girona per les obres d'acondicionament de l'Avinguda de Sant Dalmai.

Sol.licitud de subvenció al Departament de Política Teritorial i Obres Públiques, per import de 7.717.474 PTA (50% del cost), per a la confecció dels projectes del Pla Parcial de Can Tarré i de la unitat d'Actuació núm. 1 de Vilobí.

S'aprova relació de liquidacions de plus-vàlues pendents per import total de 717.222 PTA.

Aprovació de normativa del mercat setmanal de Vilobí.

En la sessió de juny, s'aproven els punts que s'esmenten a continuació:

Designar Comissió per avaluar propostes d'assegurances de responsabilitat civil, composta pels senyors Josep Borrell, Pilar Falgueras i Pere Bou.

Sol.licitud de les següents subvencions:

Al Departament de Governació per adquisició d'extintors, per import de 97.428 PTA corresponent al 50% del pressupost.

També al Departament de Governació per adquisició d'equip i programes informàtics per import de 468.165 PTA corresponent al 75% de la despesa.

S'aprova proposta de col.laboració amb el règim de prestació social dels objectors de consciència per a la qual es creen 4 places a Vilobí per a la prestació del servei social substitutori del servei militar.

Adjudicació de les obres de clausura de l'abocador municipal per import de 5.567.600 PTA a l'empresa Busquets Sijà SA.

Aprovació de denominació de vies municipals següents:

Plaça dels Països Catalans, ubicada a l'entrada de Sant Dalmai.

Carrer de Can Xargay, ubicat a la urbanització de Sant Dalmai.

Carrer de la TOSQUIJA, ubicat a la mateixa urbanització.

Carrer Madral (per urbanitzar) que transcorre entre el carrer Migdia i el carrer Girona.

Altres acords del mes de juliol

Acceptació d'ajuts del Pla Únic d'obres i serveis per a l'obra de la Llar del Jubilant a ubicar al carrer Empordà (Casa del Metge). L'import total de les ajudes per aquesta obra pugui a 17.856.900 PTA i contractació de l'obra.

Contractació de pólissa d'assegurança de responsabilitat civil amb l'empresa Chasyr Seguros per cobrir la responsabilitat de l'Ajuntament i de les seves instal.lacions, davant dels danys que poguessin causar a tercers.

Pressupost municipal, exercici econòmic de 1993

Resum a nivell de capítols

Ingressos

Capítol	Denominació	Pesetes
<i>I. Operacions corrents</i>		
1	Impostos directes	37.010.000 PTA
2	Impostos indirectes	11.000.000 PTA
3	Taxes i altres ingressos	66.198.000 PTA
4	Transferències corrents	23.200.000 PTA
5	Ingressos patrimonials	1.166.000 PTA
<i>II. Operacions de capital</i>		
6	Alienació d'inversions reals	12.003.000 PTA
7	Transferències de capital	38.000.000 PTA
8	Actius financers	3.000.000 PTA
9	Passius financers	33.000.000 PTA
Total ingressos		224.577.000 PTA

Despeses

Capítol	Denominació	Pesetes
<i>I. Operacions corrents</i>		
1	Despeses de personal	23.110.000 PTA
2	Despeses de béns corrents i serveis	49.837.000 PTA
3	Despeses financeres	3.210.000 PTA
4	Transferències corrents	8.000.000 PTA
<i>II. Operacions de capital</i>		
6	Inversions reals	138.200.000 PTA
9	Amortització préstecs	2.220.000 PTA
Total despeses		224.577.000 PTA

Futbol

Vilobí C.F.

Enguany el Vilobí CF ha confeccionat una de les millors plantilles de la seva història per pujar a Segona B. El seu entrenador "Nitus" Santos té un difícil repte: aconseguir un lloc en el "play-off" d'ascens. Fer

que tots els jugadors, antics i nous, s'entenguin entre ells i formin un equip conjuntat per obtenir bons resultats és qüestió de temps i paciència per part de tots, directius, jugadors i socis.

Crec que tenim un bon entrenador, i la qualitat de

Plantilla de 3a Divisió Nal. en el dia de la seva presentació. Juliol 93.

L'entrenador "Nitus Santos". Equip 3a Divisió Nacional.

Equip Tercera Divisió Temporada 93/94

Nom	1r cognom	2n cognom
Oscar	Aja	Barrera
Francesc	Borrell	Noguer
Xavier	Bosch	Pla
Joan	Casanovas	Fortea
Jacint	Cunill	Monsech
Antonio	Del Campo	Gracia
Jordi	Escuder	Vilaltella
Àngel	Fernández	Garcia
Pere	Fito	Prat
Albert	Garcia	Vendrell
Jordi Emili	Garcia	Puy
Albert	Giraldo	Tomillo
Albert	Gómez	Cot
Pere	Güell	Panosa
Jordi	Oliveras	Güell
Ramon	Palomeres	Gimbernat
Manel	Pérez	Gelada
Josep	Pujol	Bartina
Salvador	Solà	Bohigas
Salvador	Tena	Linares
Xavier	Xargayó	Frigola
Isidre	Darnés	Vila

Procedència	Data naixement	Demarcació
Vilobí CF	03/06/61	migcampista
Vilobí CF	10/06/74	defensa
Vilobí CF Juv.	23/05/75	migcampista
SD Eivissa	30/09/63	davanter
UAT Gramanet	05/12/62	davanter
Vilobí CF	26/08/65	migcampista
Vilobí CF	24/05/67	davanter
Vilobí CF Juv.	15/09/74	porter
Lloret CF	01/09/72	defensa
Palafrugell	12/02/67	migcampista
Salt FC	12/07/73	migcampista
Vilobí CF	09/08/73	migcampista
Vilobí CF	20/06/72	porter
Vilobí CF	25/12/65	porter
Vilobí CF	23/11/64	davanter
Roses		defensa
Vilobí CF Juv.	08/09/74	davanter
Vilobí CF	01/05/74	davanter
Girona FC	18/06/67	migcampista
Vilobí CF	15/05/62	defensa
Vilobí CF	10/05/69	defensa
Girona FC	15/11/63	defensa

1r entrenador: Joan Santos Sánchez - 2n entrenador: Rafel Mató Perpiñà - Massatgista: Josep Giró Palahi
 Encarregat material: Jordi Bayer Brun - Delegat: Jordi Menció Valentí

Vilobí C.F.

l'equip és evident; per tant, més aviat o més tard, els resultats hauran d'arribar.

Encara que l'equip "estrella" és el de 3a Divisió, el Vilobí no deixa de costat tots els altres que té. En l'actualitat són onze, uns ja estan en marxa i els altres en fase de preparació.

En el present número de TosquiJa i en successius anirem publicant totes les plantilles amb el seu quadre tècnic corresponent.

LLUÍS MOLINS

Plantilla Equip Juvenil Lliga Nacional. Temporada 1993/94

Plantilla Equip Juvenil Provincial 1a Divisió. Temporada 1993/94

Equip Juvenil Lliga Nacional

Nom	1r cognom	2n cognom	Demarcació	Data naix.
Joaquim	Boadas	Esparch	davanter	29/10/76
Daniel	Callicó	Fernández	davanter	17/04/77
David	Castelló	Martí	davanter	13/12/75
Josep	Collé	Puig	migcampista	15/02/77
Ricard	Cornellà	Plana	migcampista	09/05/77
Jordi	Corona	Pozo	davanter	03/09/76
Josep	Cuberta	Masnou	davanter	10/02/76
Carlos	Flores	Lara	porter	27/03/76
David	Font	Torrent	davanter	31/07/76
Raúl	Galan	Queralt	davanter	22/08/76
Jordi	Matamala	Muntadas	migcampista	18/05/76
Marc	Pozo	Gili	defensa	08/01/76
Narcís	Puig	Nadal	migcampista	06/04/76
Francesc	Sais	Pastor	migcampista	17/02/76
Daniel	Tejero	Rodríguez	davanter	26/04/76
Josep	Triadú	Feixas	porter	21/04/76
Xavier	Valtierra	Pujolras	migcampista	09/10/76
Jordi	Vicens	Rubirola	migcampista	02/03/76
Jordi	Vinyolas	Busquets	defensa	25/06/76
Francesc	Granell	Nogué	migcampista	11/12/76

Entrenador: Santi Sanz Hellín - Auxiliar: Josep Cordonet Colat

Massatgista: Josep Rovira Subiranas

Delegat: Vicens Vila Serra - Encarregat material: David Planella Soler

Equip Juvenil Provincial 1a Divisió

Nom	1r cognom	2n cognom	Demarcació	Data naix.
Sergi	Arenas	Pujol	davanter	14/06/77
Ignasi	Bañeras	Ribas	defensa	24/10/77
Jordi	Carreras	Puig	migcampista	19/10/77
Daniel	Cordonet	Gispert	migcampista	24/11/77
Conrado	Garcés	Martin	davanter	09/01/78
Jordi	Gruatmoner	Lama	migcampista	27/09/77
José F.	Gutiérrez	Gómez	migcampista	19/08/77
Miguel A.	Martínez	Pérez	porter	23/01/77
Xavier	Masferrer	Moragas	migcampista	18/05/78
Gael	Queralt	Mirbelle	migcampista	21/08/77
Xavier	Rocha	Garcia	defensa	08/09/77
Pau	Rovira	Bonet	davanter	29/06/77
David	Ruiz	Planagumà	porter	22/09/78
Pere	Saurina	Clavaguera	migcampista	03/08/77
Daniel	Tulsa	Gómez	davanter	13/12/76
Jordi	Vila	Ligero	davanter	25/02/77

Entrenador: Josep De Pedro Vilar - Auxiliar: Sebastià Güibas Guevara

Resultats i classificacions

Escacs Vilobí

En el passat número de Tosquijsa informàvem que s'havia iniciat un Campionat Juvenil amb caràcter local. Ha estat molt disputat i, no ens cansarem de repetir-ho, ja despunten figures que si tenen continuïtat poden arribar molt amunt.

A continuació citarem els primers classificats de la general i els de cada categoria.

General

1. Daniel Sánchez
2. Sergi Valverde
3. Josep Duran
4. Pere Ballhlosera
5. Miquel Garrancho i fins a 32 classificats.

Juvenil

- 1 Daniel Sánchez
- 2 Josep Duran

Infantil

- Sergi Valverde
- Miquel Garrancho

Aleví

- Marçal Oliveras
- Alberto Garrancho

Com a dada a destacar, direm que el primer dels alevins era el novè classificat a la general.

El dissabte 26 de juny es van lliurar els trofeus i guardons a tots els participants; es va comptar amb la presència del delegat de la demarcació de Girona de la Federació, que va quedar gratament sorprès de veure un estol tan nombrós de jugadors d'escacs. Va felicitar molt efusivament tots els participants i també, de manera especial, els directius dels Escacs Vilobí/APA per la tasca

El "Jefe" gros dels escacs de la província jugant contra el més petit gran home dels escacs de Vilobí.

que estan fent, alhora que els va entregar una placa a manera de recordatori. Ens comentava seguidament que era molt sorprenent veure aquest nombre de jugadors en un poble de les característiques de Vilobí que, en proporció, té més jugadors que Figueres o tants com Olot. Des de Tosquijsa ens afegim a les felicitacions que, en definitiva, són per a tot el poble de Vilobí.

Cal destacar que la temporada vinent es continuaran, des de l'escola i organitzats per l'Associació de Pares, els cursos i classes d'escacs per a qui vulgui.

LLUÍS BALL-LLOSERA

HUMOR

Bssssss, bssssss, mininu, té...

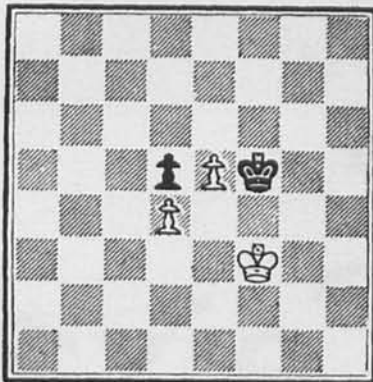

L'ecologia o... pescar sardines (en llauna!)

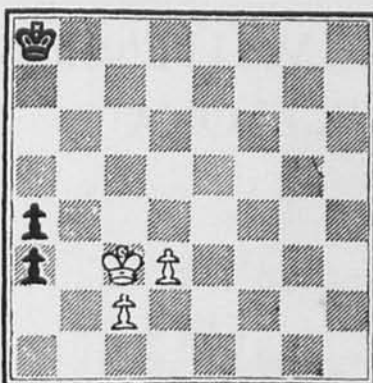
Escacs: La combinació

Mots encreuats

Partida núm. 1

Partida núm. 2

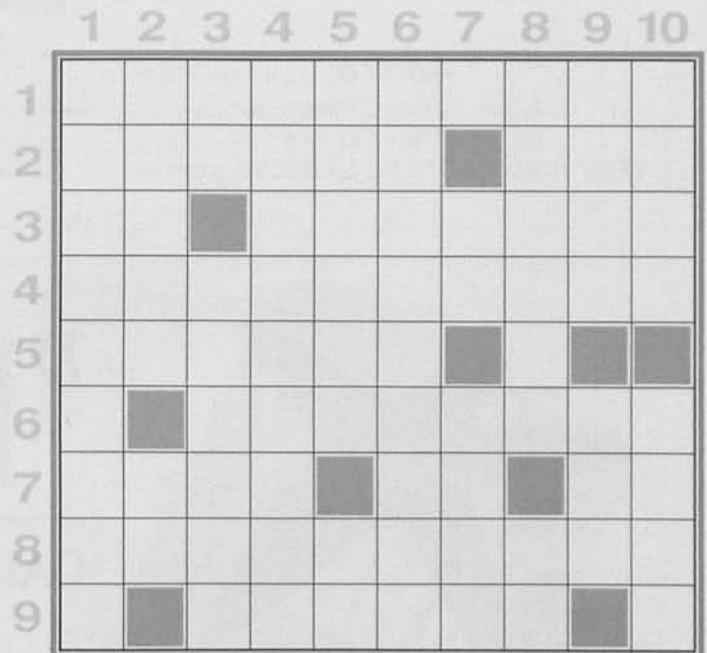

A la partida núm. 1 juguen les blanques i guanyen.
A la partida núm. 2 juguen les blanques i guanyen les negres. Les solucions en el pròxim número de TOSQUIJA.

ANTONI MENGIBAR

CAFETERIA - BAR
SANT NARCÍS
Dards, billars i futbolín
Ambient jove
c/ Sant Narcís, 25 bj
tel. 47 40 39
17185 Vilobí d'Onyar

HORIZONTALS: 1.- Repartició igual. 2.- Que obeeix a una mateixa llei. Article fem. 3.- Servei públic. Recipients rectangulars i de poc fons. 4.- Llibre de les capítules. 5.- Vent que dura poca estona. Nitrogen. 6.- Creu. Semblant al midó. 7.- Una... sobre el front. Cent cinquanta romans capgirats. Poble de Caldea. 8.- Reendolcí. 9.- Un romà. Acció de rabejar. Mil.

VERTICALS: 1.- Relatiu a la pesca o als pescadors. 2.- Interval entre dos o més objectes. Neon. 3.- Lletre grega molt digestiva. Relatiu al prat. 4.- Amanida d'enciam o altres verdures crues. 5.- Ben posat pot ser quotidià. Inici d'uberós. 6.- Podria ser allò que hi ha a l'extrem de cada pedicel d'una umbel·la composta (això per fer-vos pensar). 7.- Preposició. Article. Matà. 8.- Relatiu a la pell. No fa por perquè només és mig ogre. 9.- No és del tot inert. Menar. 10.- Un jardí enmig del desert. Al revés, només n'hi ha una.

M. CARME SOLÀ

SOLUCIONS:

HORIZONTALS: 1.- Perequació. 2.- Isonom. Una. 3.- SF. Cubetes. 4.- Capitular. 5.- Atrada. N. 6.- T. Amiloida. 7.- Onda. 10. Ur. 8.- Reeduicorà. 9.- I. Rabeig. M. **VERTICALS:** 1.- Piscatori. 2.- Espat. Ne. 3.- Ro. Prader. 4.- Encimada. 5.- Gouid. Ub. 6.- Umbualla. 7.- A. El. Oct. 8.- Cuiant. Og. 9.- Iner. Dur. 10.- Oasi. eram.

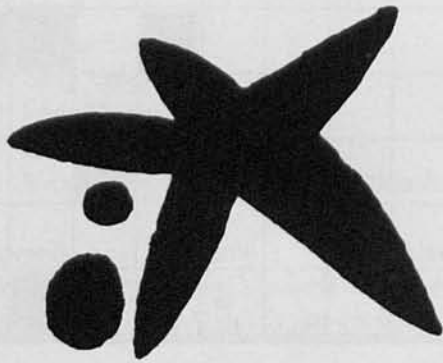

mobles riudellots, s.l.
Moble Clàssic, Modern i a Mida

Adreça:

Avgda. Països Catalans, s/n
Tel. 47 80 30 - Fax 47 81 30
17457 RIUDELLOTS DE LA SELVA (Girona)

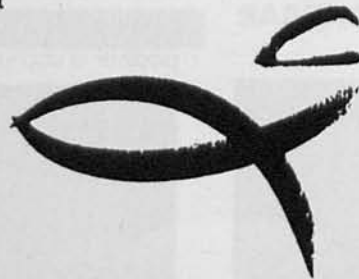

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Oficina de **Palau Sacosta** - Girona (270)
C/ Marquès Caldes de Montbui, 37 - Tels. 20 52 86 - 20 51 13

Amb el suport de la

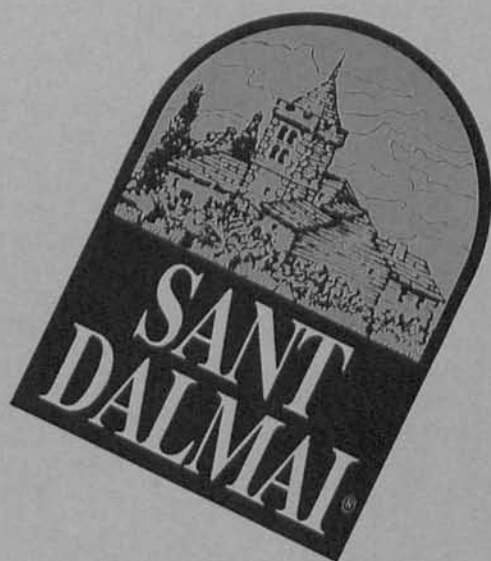

Caixa de Girona

Plaça Nova, 11 - Telèfon 47 32 37

VILOBÍ D'ONYAR

Sant Dalmai, S.A.

PRODUCTES PURS DEL PORC

PAISATGES A L'ABAST

Tot això passava abans, quan l'home no coneixia encara l'agricultura i feia vida nòmada cercant el seu aliment. Vivia en coves, generalment prop d'un riu, i amb útils de pedra o fusta pescava o caçava per poder-se alimentar.

Estem parlant de dues de les professions més antigues de la Humanitat. Avui molta gent ha fet de la pesca i la caça el seu "hobby", rememorant ocupacions ancestrals dels seus avantpassats. És clar que ara pesquem i cacem amb útils sofisticats, ja siguin canyes llençadores o armes de repetició i en comptes d'alimentar-nos amb les peces obtingudes de vegades preferim menjar al restaurant.

El que contemplem a la fotografia és un diorama reproduint escenes del paleolític del museu de Taltahull. Aquest museu conté les troballes fetes a la cova de l'Aragó prop d'aquesta població de Catalunya Nord. Entre les moltes coses que hi ha, s'hi troben el crani i restes de l'esquelet de l'home europeu més antic trobat fins ara. Va viure fa uns 450.000 anys i els científics han deduit que tenia uns 20 anys, uns 1,65 metres d'alçada, encara no coneixia el foc i sembla que era antropòleg.

Ves per on, l'europeu més antic de qui tenim notícies, a més de català, era antropòleg.

JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

